

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 9

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005

καλό καλοκαίρι

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.9, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΛΗΜΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44.391**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στά χέρια σας τό ένατο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς αναγνώστες μας, ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.
Ἡ ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε εἶναι γιά ὅσους θέλουν προαιρετικά νά ἀποστείλουν τήν ἐλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήριμα, πού εἶναι ὑπό ἀνέγερση καί ἔχει ἀνάγκη τήν βοήθειά σας.

Ὅσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἢ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα στόν ἀριθμό 426/440265-04 δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Σᾶς ἐγκαριστοῦμε θεομιά
Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

ΧΙΟΣ: Τό Ἁγιονήσι/τά μοναστήρια στή σφαγή τοῦ 1822

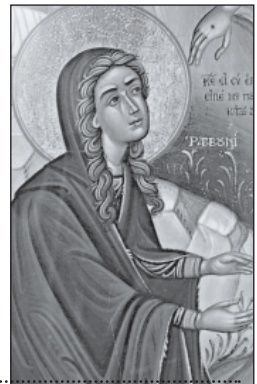

24 **ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΑΠΛΑ:**
ἓνα θαῦμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξιμοβίτς

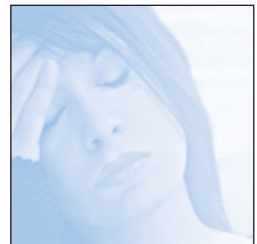

18 **ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
ὁ Γέροντας Παχώμιος τῆς Χίου

12 **ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**
Ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή

10 **ΓΝΩΡΙΣΘΕ ΜΟΙ:**
Τί εἶναι ὁ Ἱερός Ναός

26 **ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΠΙΕΙ:**
Ζάλη: τί ακριβῶς εἶναι

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Αγαπητοί μας φίλοι,
Σίγουρα πάρα πολλοί σᾶς εὐχονται καθημερινά "Καλό Καλοκαίρι!", "Καλές διακοπές!", "Καλή ξεκούραση!". Καί σίγουρα στό ἄκουσμα αὐτῶν τῶν φράσεων ἡ καρδιά λίγο σκιρτά, προσδοκώντας νά νοιώσει ἔστω καί γιά λίγο αὐτό τό κάτι, τήν ἀλλαγὴ πού θά τήν κάνει νά ἀφήσει πίσω ἔννοιες, σκοτούρες, ἄγχος, προβλήματα...

Εἶναι ὁμορφες αὐτές οἱ εὐχές καί σίγουρα τίς ἔχουμε ἀνάγκη, ὅμως ἐμεῖς θά θέλαμε νά σᾶς μιλήσουμε γιά κάποιο ἄλλο καλοκαίρι, διαφορετικό...

Θά σᾶς μιλήσουμε γιά κείνο τό καλοκαίρι πού νοιώθει ἡ ψυχὴ ὅταν οἱ ἠλιαχτίδες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου τήν φλέγουν ἀπό ἀγάπη... Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού ὁ νοῦς δροσιζεται ὅταν μετέχει στήν ἀστείρευτη πηγὴ τῆς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Πατέρων... Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού τίς νύχτες τ' ἀστέρια παραβγαίνουν μεταξύ τους στήν λαμπρότητα, σά νά θέλουν νά φωνάξουν "Δόξα σοι Θεέ τοῦ Σύμπαντος!"... Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού τίς νύχτες τ' ἀηδόνια, κρυμμένα, μακριά ἀπό τή δόξα, ὑμνοῦν ἀκατάπαυστα τόν Θεό... Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού ὁ ἀγώνας δέν κάνει διακοπές, ἀλλά συνεχίζεται ἀμείωτος καί μέ περισσότερη ἐργήγορη, ἐναντία στίς αἰσθήσεις πού συντηροῦν τά πάθη καί φέρνουν τήν πνευματικὴ νέκρωσι... **Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού δέν περιορίζεται σέ ὥρες, σέ μέρες, σέ λίγους μῆνες...** Γιά κείνο τό καλοκαίρι πού παραμένει καλοκαίρι ἀκόμη καί στίς μελαγχολικές,

λικές, φθινοπωρινές μέρες, τότε πού ἡ πρόσκαιρη χαρὰ ἀποχαιρετᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἀφήνοντάς τους ἕνα κενό ἀνεκπλήρωτο... Πού φέρνει τό καλοκαίρι στήν ψυχὴ, ἀκόμα καί τίς κρύες μέρες τοῦ χειμῶνα...

Ὅταν μέσα στήν ψυχὴ μας λάμπει πάντα ὁ Νοητὸς Ἡλιος, ὁ Θεὸς μας, τότε νοιώθουμε παρηγοριὰ καί ζεστασιά, ἀσφάλεια καί ἀνάπαυση, χαρὰ καί ἀγαλλίαση, ζωὴ καί ἐλπίδα... Τότε ὅ,τι καί νά μᾶς συμβεῖ, δέν ἀπελπιζόμαστε,

δέ νοιώθουμε μοναξιὰ καί ἐγκατάλειψη, οὔτε ἀδυναμία. Ὁ ἥλιος εἶναι ζωὴ καί ὁ Νοητὸς Ἡλιος εἶναι ἀστείρευτη πηγὴ παντοτινῆς ζωῆς. Ἀκόμα καί ὅταν οἱ δοκιμασίες καί οἱ στενοχώριες σκιάσουν μέ σύννεφα τήν ψυχὴ μας, ὁ Θεὸς μας, σάν ἥλιος, σκορπᾷ τὰ νέφη καί φέρνει πάλι τό φῶς καί τὴ ζεστασιά, τήν ἐλπίδα...

Αὐτό τό καλοκαίρι, ἀκόμη κι ἂν δέν ἀπολαύσετε διακοπές σέ κάποιο παραθαλάσσιο μέρος ἢ στό βουνό, νοιώστε τό καλοκαίρι ὅμως μέσα σας, ἕνα καλοκαίρι πνευματικό, μέ τόν Ἡλιο τῆς Δόξης νά λάμπει μέσα στήν καρδιά σας, μέ τὴ συνειδησή σας καθαρὴ σάν τόν γαλάζιο οὐρανό, μέ τὰ μάτια σας νά λάμπουν σάν τ' ἀστέρια, μέ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας σας καί τὴν ἀστείρευτη καί γάργαρη πηγὴ τῆς ἀγάπης νά κυλᾷ γιά ὄλους καί πρὸς ὄλους... Καί τότε πραγματικά θά ἔχετε ζήσει ἕνα μοναδικό καί ἀτέλειωτο καλοκαίρι... Σᾶς τό εὐχόμαστε...

*Ἡ Ἡγουμένη,
† Μόνικα Μοναχὴ
καί αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί.*

ΧΙΟΣ τὸ Ἁγιονήσι

Στή μακραίωνη ιστορία τοῦ τόπου μας, τὰ μοναστήρια μας ἀποτελοῦν στολίδια καί εἶναι φάροι ἀκοίμητοι πού συνδέουν τή γῆ μέ τόν οὐρανό, τό ἀνθρώπινο μέ τό θεῖο καί τὰ περισσότερα ἀπό αὐτά βαστᾶνε μέχρι σήμερα τήν ιστορία τοῦ τόπου πού τόσο σημαντικά καθόρισαν μέ τό ρόλο τους.

Αὐτό τό ρόλο ἔχουν καί τὰ μοναστήρια στό νησί τῆς Χίου, στό Ἁγιονήσι. Ὄνομάζεται ἔτσι, ἀπό τήν πληθώρα τῶν μονῶν, τῶν σκητῶν, τῶν ἀνθρώπων πού στοχεύο-

ντας σέ πνευματικές ἀνατάσεις ἀσκήτευσαν καί ἔχτισαν τόσα πολλά μοναστήρια στό νησί, τὰ ὁποῖα σήμερα ἀποτελοῦν τό στολίδι του.

Κάθε ἓνα ἀπό αὐτά ἔχει καί τή δική του ιστορία, συνυφασμένη ἀπόλυτα μέ τήν ιστορία τοῦ νησιοῦ, χαραγμένη μέ αἶμα, κόπους καί θυσίες τῶν ἰδίων τῶν μοναχῶν καί τῶν μοναζουσῶν πού πρωταγωνιστικό ρόλο ἔπαιξαν σέ τόσες ξένες ἐπιδρομές, κυρίως τῶν Τούρκων, πού στόχο εἶχαν τήν κατάκτηση τοῦ νησιοῦ.

Ἄν ἀρχίσουμε νά διηγοῦμεθα τήν ιστο-

ρία κάθε Μονῆς, τὰ πνευματικά καί σωματικά κατορθώματα τῶν μοναχῶν, τίς σφαγές χιλιάδων ἀπό αὐτούς, δέν θά μᾶς φτάσουν ἑκατοντάδες σελίδες. Πρὸς τοῦτο ἔχουν ἐκδοθεῖ πονήματα πού τὰ ἀναφέρουν ἐξονυχιστικά καί μέ κάθε λεπτομέρεια.

Ἐμεῖς, μποροῦμε ἀπλά καί μόνο μέ μιὰ μικρή ἀναφορά νά ἀντλήσουμε λίγο ἀπό αὐτό τό πνευματικό νέκταρ πού ἔχουν νά προσφέρουν τὰ μοναστήρια τῆς Χίου καί νά νοιώσουμε ὑπερηφάνεια καί θαυμασμό ἀπό τή ζωή αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων.

Τό πιό σπουδαῖο ἀπό τὰ μοναστήρια τοῦ νησιοῦ, πού ἐπάνω του ἔχει χαραχθεῖ ζωή καί ἱστορία αἰῶνων, εἶναι ἡ Νέα Μονή. Ἀνεγέρθηκε ἀπό τρεῖς ἀσκητές τοῦ Προβάτειου Ὁρους, τόν Νικήτα, τόν Ἰωάννη καί τόν Ἰωσήφ, πού μέ θαυματουργικό τρόπο βρῆκαν τήν εἰκόνα τῆς

Παναγίας τῆς Νεαμονιτίσσης.

Στήν ἀνιέρη σφαγή τοῦ 1822, ὅταν οἱ μανιασμένοι Τούρκοι κυνηγοῦσαν τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ, ἐκεῖνοι κατατρεγμένοι ἔσπευσαν στό τεῖχος τῆς Μονῆς, θεωρώντας ὅτι οἱ Τούρκοι δέν θά πείραζαν τέτοιο ἱερό μέρος. Ὁ Βαχίτ ὁμως, ἀφοῦ πολιορκησε γιά πέντε μέρες τή Μονή, μέσα στήν ὁποία μοναχοί, ἄνδρες γυναῖκες καί παιδιά, ἄοπλοι, τόσο ἡρωικά ἀντιστάθηκαν, τελικά εἰσέβαλε καί κατέσφαξε τοὺς πάντες, λεηλάτησε μανιωδῶς τή Μονή, κατέκαυσε τὰ κτίριά της καί ἄρπαξε τὰ ἱερά της κειμήλια. Τό 1823 μέσα στίς στάχτες βρέθηκε τό εἰκόνισμα τῆς Παναγίας τῆς Νεαμονιτίσσης. Γιά δευτέρα φορά τό 1828 ἡ μανία τῶν Τούρκων συμπλήρωσε ὅλες τίς προηγουμένες βιαιότητες, ἀλλά ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας διασώθηκε καί πάλι θαυματουργικά.

ἐκδικητική μανία γιά αἷμα καί λεηλασία, ὄρμησε καί κινήγησε τούς πανικόβλητους κατοίκους τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἄμαχος λαός, κλεισμένος στό μοναστήρι, ἀντιστάθηκε μέ ὄλες του τίς δυνάμεις στίς ὀρδές τῶν Τούρκων. Ἡ νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τελειώνει ἐφιαλτικά γιά τούς μοναχούς καί τούς κατοίκους πού βρίσκονται στή Μονή. Αὐτή τήν ἐφιαλτική νύχτα διαδέχεται ἡ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως· κι ἐνῶ τό βράδυ ψαλλόταν ἡ Πασχαλινή ἀκολουθία, ἰσχυροί κανονιοβολισμοί ἀκούγονταν ἀπ' ἔξω. Οἱ πρῶτοι δυστυχῶς προξένησαν ρήγματα στό τεῖχος τῆς Μονῆς, τά ὅποια ἔφεραν τούς Τούρκους μέ τά μαινόμενα ξίφη τους στόν περίβολο τῆς Μονῆς. Τότε κάθε δυνατότητα διαφυγῆς ἐξέλιπε. Ἀφοῦ ὄλοι οἱ

Σέ κάποιο ἄλλο μέρος τοῦ νησιοῦ, στή Μονή τῶν Ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, κατά τή μεγάλη σφαγή τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ ἀπό τούς Τούρκους, τό 1822, ἔγιναν κι ἐκεῖ ἀνήλεες σφαγές, λεηλασίες καί πυρπολήσεις. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τότε τῆς γύρω περιοχῆς ἔτρεξαν νά βροῦν καταφύγιο στή Μονή, περίπου 3.000 γυναικόπαιδα, ὄλοι ἄοπλοι. Ὁ Βαχίτ πασάς τῶν Τούρκων, μέ

ἀγωνιστές ἔπесαν μέ τό σπαθί στό χέρι, ξεκίνησε ἀπό τούς Τούρκους μιᾶ ἀνήλεη σφαγή, λεηλασία καί ἀρπαγή τῶν σκλάβων. Ὅσοι χριστιανοί, τά περισσότερα γυναικόπαιδα, δέν μπόρεσαν νά βροῦν καταφύγιο στόν κατάμεστο ναό, κατασφαγιάσθηκαν στόν περίβολο. Μέσα στό ναό οἱ μελλοθάνατοι παρακολουθοῦν τήν Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία καί προσεύχονται ἄλλοι γονυπετεῖς κι ἄλλοι μπρο-

στά στην Ώραία Πύλη. Κι επειδή οί Τούρκοι, λόγω του συνωστισμού στό Ναό, βρήκαν αντίσταση νά μπουν από τήν είσοδο, αποφάσισαν νά βάλουν φωτιά στην ξύλινη στέγη και στην πόρτα. Σέ λίγα λεπτά όλος ό ναός, μαζί μέ τό εκκλησίασμα, είχε τυλιχθει στίς φλόγες...

Σ' εκείνη τήν φοβερή άνθρωποσαγή, ελάχιστοι κατάφεραν από τούς 3.000 νά σωθούν... Τό πιό φοβερό είναι ότι οί κηλίδες από τόν ποταμό του αίματος, πού έρεε πάνω στίς μαρμάρινες πλάκες του Ναού, πότισαν τό δάπεδο και οί καιόμενες σάρκες έλιωσαν και δημιούργησαν σχέδια πάνω σ' αυτό. Όσες φορές κι αν προσπάθησαν νά καθαριστούν οί επιφάνειες αυτές, ώστε νά μήν καταπατείται τό αίμα μαρτύρων, στάθηκε αδύνατο, καθώς τά σημάδια είχαν μείνει ανεξίτηλα χαραγμένα και μάλιστα απεικονίζουν σχήματα σώματος, ποδός, πέλματος και άλλα και μπορεί κανείς νά τά διακρίνει μέχρι και σήμερα... Είναι εκεί, βουβοί μάρτυρες τής φρικτής θηριωδίας...

Είναι τόσα πολλά πού μπορούμε νά διηγηθούμε για τά Μοναστήρια τής Χίου, για τή σημαντική ιστορία τους, για τούς άγιους ανθρώπους πού έζησαν σ' αυτά. Όπως αναφέραμε, σήμερα σ' αυτό τό μικρό άφιέρωμα θά “τρυγήσουμε” πολύ λίγο από τό μυροβόλο νησί τής Χίου.

Ένα άλλο μοναστήρι πού μέσα στην μακράϊωνη ιστορία του γνώρισε περιόδους άνησης, ευρωστίας και δόξας είναι ή Ίερά Μονή τής Κοιμήσεως Θεοτόκου Πλακιδιωτίσσης, στην Καλιμασιά τής Χίου. Θεωρήθηκε μία από τίς πρώτες γυναικείες μονές τής νήσου, καθώς στην περίοδο τής άκμης της άριθμοϋσε 115 μονα-

χές.

Τό 1822 και ή Μονή Πλακιδιωτίσσης έζησε τίς θηριωδίες και τά άνοσιουργήματα των Τούρκων. Οί μοναχές τότε πολέμησαν έναντίον των Τούρκων μαζί μέ τίς οικογένειές τους, οί όποίες είχαν καταφύγει στη Μονή. Πολέμησαν οί μοναχές μέχρι τήν τελευταία τους πνοή, πετώντας πέτρες, ξύλα, κεραμίδια στους κατακτητές, πολλούς από τούς όποιους κατάφεραν νά έξολοθρεύσουν. Όταν όμως κουράστηκαν και δέν είχαν άλλα “όπλα” νά αντισταθούν, οί βάρβαροι όρμησαν μέσα στην Μονή και έσφαξαν φρικωδώς τίς μοναχές. Μόλις μία κατάφερε για λίγο νά σωθει, αφού έτρεξε ανάμεσα στους Τούρκους μέ ταχύτητα πτηνού. Μάλιστα εκείνοι νόμιζαν ότι ήταν ουράνια όπτασία. Δυστυχώς γι' αυτήν, αφού τήν κατάδίδωξαν έπεσε τελικά στά χέρια τους και

τήν κατακερμάτισαν. Άλλες μοναχές σύρθηκαν στήν αϊχμαλωσία καί τήν ἀτίμωση, ἐνῶ ἡ Μονή πυρπολήθηκε. Μόλις πού πρόφτασαν οἱ μοναχές νά κρύψουν τήν θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας στή βαθειά ἐσοχή τοῦ κορμοῦ μιᾶς ἐλιάς.

Ὅταν ἡ ζωή ἀποκαταστάθηκε στό μαρτυρικό νησί καί οἱ μοναχές ἄρχισαν νά ἀνοικοδομοῦν καί νά ἐπισκευάζουν τούς κατεστραμμένους χώρους τῆς Μονῆς Πλακιδιωτίσης, ἡ Παναγία φανερώθηκε σέ μία μοναχή, ἡ ὁποία ἴσως ἦταν ἡ μοναδική πού γλύτωσε ἀπό τή σφαγή καί τήν προέτρεψε ἐκεῖ πού βγάξει τά χόρτα ἀπό τό χωράφι, νά βάλει τό χέρι της στό ἄνοιγμα τοῦ κορμοῦ τῆς ἐλιάς καί νά τή βρεῖ. Ἡ μοναχή ἴσως ἐξέλαβε τό γεγονός ὡς δοκιμασία τοῦ πειρασμοῦ καί δέν ὑπήκουσε. Ἐπαναλήφθηκε γιά δεύτερη φορά τό ἴδιο, ὥσπου τήν τρίτη φορά ἡ μοναχή ἐπισκέφθηκε τό σημεῖο πού τῆς ὑπέδειξε ἡ Πανα-

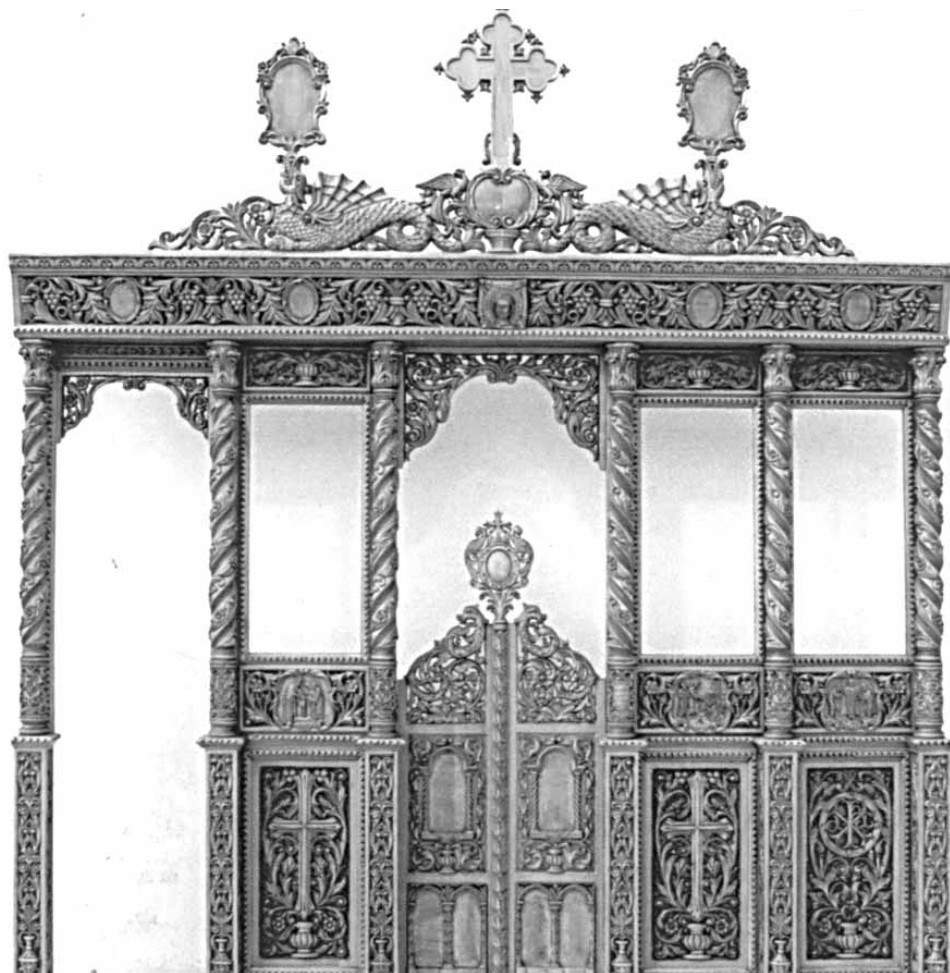
γία καί βρῆκε τήν Ἱερή Εἰκόνα, εἰκονιζομένη πάνω σέ μουσαμά, ἀλλά φθαρμένη ἀπό τίς καιρικές συνθήκες καί τόν χρόνο.

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες ἦλθε ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη μία γυναίκα τήν ὁποία εἶχε προτρέψει ἡ Παναγία στόν ὕπνο της νά ἐπισκεφθεῖ τό μοναστήρι στήν Καλιμασιά καί νά φτιάξει τήν εἰκόνα της. Ἔτσι σήμερα ἡ Εἰκόνα βρίσκεται στόν κυρίως ναό τῆς Μονῆς μέ ἀργυρό στόλισμα καί εὐλογεῖ τίς λιγοστές μοναχές πού μέ ἀγάπη καί ἀφοσίωση Τήν ὑπηρετοῦν.

Ἐντρυφώντας κάποιος σέ τέτοιες πραγματικά συνταρακτικές διηγήσεις, δέν μπορεῖ παρά νά ὑποκλιθεῖ μπροστά σέ τέτοιες ἡρωϊκές μορφές πού στό πέρασμά τους ἀφήνουν μνημες βαθειά χαραγμένες μέ πολύ σεβασμό καί ιερότητα στίς καρδιές τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων...

*Βιβλιογραφία: Πόπη Χαλκιά-Στεφάνου
“Τά Μοναστήρια τῆς Χίου”*

**Τό ΤΕΜΠΛΟ στό παρεκκλήσιο
τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΥΪΠΗΚΟΟΥ
ἔχει ἀκόμα λίγο τήν ἀνάγκη σας.**

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, καλό καλοκαίρι.

Ἕνα ἀρκετά μεγάλο μέρος ἀπό τά χρήματα πού ἀπαιτοῦνται γιά τό ξυλόγλυπτο τέμπλο στό παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκού ἔχει συγκεντρωθεῖ χάρις στή βοήθειά σας.

Σᾶς παρακαλοῦμε λοιπόν σ' αὐτό τό τελευταῖο στάδιο μῆ μᾶς ξεχάσετε, ὥστε νά μπορέσουμε νά συγκεντρώσουμε ὅλο τό ποσό τῶν 20.000 εὐρώ πού ἀπαιτεῖται γιά τήν ἀγορά του. Ὅπως σᾶς ἔχουμε πεῖ πρόκειται γιά τό ἐσωτερικό ἐκκλησάκι ὅπου καθημερινά θά τελοῦμε ὅλες τίς ἀκολουθίες μας καί ὅλοι ὅσοι μᾶς ἔχετε βοηθήσει, ἀλλά καί ὅσοι μέχρι νά ὀλοκληρωθοῦν τά ἔργα στό παρεκκλήσιο αὐτό μᾶς βοηθήσουν νά τό ὀλοκληρώσουμε, θά μνημονεύεσθε ἐσαεὶ ὡς κτίτορες καί ἡ Παναγίας μας, ὡς Γοργοῦπήκος, γοργά θά προστρέχει στίς ἀνάγκες σας.

Τί είναι ό

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

Ο ιερός ναός, αν και είναι φτιαγμένος από άψυχα υλικά, είναι όμως οίκος Θεού επειδή αγιάζεται με τη Θεία Χάρη και από όλα όσα τελούνται μέσα σ' αυτόν και δέν αποτελεί πλέον ένα απλό οίκημα, αλλά είναι ένα οίκημα αφιερωμένο στό Θεό και έχει ένοικο τόν ίδιο τό Θεό. Έπειδή φέρει τό όνομα του Χριστού, της Παναγίας ή είναι αφιερωμένος σέ κάποιον από τούς άγιους Του, αυτό είναι κάτι πού καθιστά αυτό τό οίκημα άγιασμένο από τόν Θεό και σκήνωμα ήδη της Άγίας Τριάδος.

Γι' αυτό αν ό ναός είναι στό όνομα της Άγίας Τριάδος, όταν πηγαίνουμε σ' αυτόν,

λέμε "ας πάμε στην Άγία Τριάδα", σάν νά πηγαίνουμε δηλαδή στόν ίδιο τό Θεό. Ή λέμε, ως πάμε στην Παναγία, ή στους Άγίους Άγγέλους, ή στους Άγίους Άποστόλους, ή στόν Άγιο Νεκτάριο, στόν Άγιο Γεώργιο, στην Άγία Παρασκευή ή όποιονδήποτε από τούς ιεράρχες ή τούς μάρτυρες. Και τί σημαίνει αυτός ό λόγος; "Ότι ό ναός είναι ό οίκος του Θεού, αφιερωμένος σ' Αυτόν, και ό δούλος του Θεού στόν όποιο όνομάστηκε ό ναός μένει πλέον εκεί σάν σέ δική του κατοικία και ότι με τήν ψυχή μεταβαίνει εκεί άύλως, αλλά και αν βρίσκονται εκεί τά άγία του λείψανα, θαυματουργεί και δείχνει πολλές φορές τήν παρουσία του στους πιστούς.

Έπειδή λοιπόν μέσα σέ αυτό τό υλικά κατασκευασμένο οίκημα ύπάρχει και ενεργεί ή Θεία Χάρη, γι' αυτό και όλα τά άψυχα υλικά (κολώνες, στασίδια, τοίχοι, σκευή, κανδήλες κ.λπ.) πού ύπάρχουν στό Ναό, έχουν ενέργεια και χάρη, όχι από μόνα τους, γιατί είναι άψυχα κτίσματα και ως εκ τούτου δέν έχουν κανένα προτέρημα, αλλά ενεργεί ή χάρη του Θεού και τό θείο όνομα

στό οποίο είναι αφιερωμένα. Άρα λοιπόν, όλα αυτά που υπάρχουν μέσα στον ιερό ναό, αφιερωμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοῦ πρέπει νά τά μεταχειριζόμαστε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μέ πολλή προσοχή, ὡς ἁγιασμένα διά τοῦ θείου ὀνόματος καί μεταδοτικά χαρίτων καί ἁγιασμοῦ.

Ὁ ναός, ὡς οἶκος Θεοῦ, εἰκονίζει τόν Τριαδικό Θεό μας. Γι' αὐτό καί διαιρεῖται στά τρία, (Νάρθηκας ἢ Λιτή, Κυρίως Ναός καί Ἱερό Βῆμα), γιατί Τριαδικός εἶναι ὁ Θεός μας. Γι' αὐτό καί ἡ Σκηνή που καθιγάσσε ὁ Μωϋσῆς ἦταν διηρημένη στά τρία, καθώς καί ὁ Ναός τοῦ Σολομῶντος. Τό ἕνα μέρος ἦταν τά ἅγια τῶν ἁγίων, τό ἄλλο ἅγια, καί τό τρίτον τό κοσμικό, ὅλη δηλαδή ἡ Σκηνή ἦταν ἡ προτύπωση τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Χάριτος.

Ὁ ναός μας ἔχει λοιπόν τό ιερό βῆμα, τό ὁποῖο εἶναι εἰς τύπο τῶν ὑπερουρανίων καί τῶν ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ. Γιὰ τό λόγο αὐτό μέσα στό ιερό δέν εἰσέρχεται κανένας ἄλλος, πλὴν τῶν ἱερέων καί τῶν μοναχῶν. Ὁ ἱεράρχης που τελεῖ τήν θεία λειτουργία εἰκονίζει τόν Χριστό, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἱερωμένοι ἢ οἱ μοναχοὶ εἰκονίζουν τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς ἀρχαγγέλους ἀνάλογα ὁ καθένας μέ τήν τάξη του.

Ἡ Ἁγία Τράπεζα εἶναι στό μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καί συμβολίζει τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ καί τό μυστήριο τοῦ πάθους τῆς παγκόσμιας καί ζώσας θυσίας. Στήν Ἁγία Τράπεζα ὁ Σωτήρας μας, ὡς Θεός μέν ἀναπαύεται, ὡς ἄνθρωπος δέ θυσιάζεται. Ἡ Ἁγία Τράπεζα τοποθετεῖται στό μέσον τοῦ ἱεροῦ βήματος. Λέγεται Τράπεζα γιατί ὁ Χριστός εἶναι σέ ὅλους τροφή ζωτική.

Ἡ Ἁγία Τράπεζα εἶναι τετραμερής γιατί ἀπό αὐτήν τράφησαν καί τρέφονται τά πέρατα τῆς οἰκουμένης. Εἶναι ψηλή ὡς τράπεζα οὐράνια, ἀλλά καί γιά τήν ὑψηλότητα τοῦ μυστηρίου που διενεργεῖται ἐπάνω σέ αὐτήν. Βαστάζεται ἀπό στύλους, που σημαίνουν τοὺς προφῆτες καί τοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι γι' αὐτήν θυσιάστηκαν καί εἶναι

στήριγμα ἀσφαλές τῆς Ἐκκλησίας. Άλλες φορές τά στηρίγματα εἶναι τέσσερα, ἄλλες φορές περισσότερα, καθώς πολλοὶ εἶναι οἱ ἀπόστολοι καί οἱ προφῆτες. Άλλοτε εἶναι ἕνα τό στηρίγμα καί τότε λέγεται κάλαμος γιά τόν Ἰῆνα καί πάνω ἀπό ὅλους, τόν Ἰησοῦ Χριστό καί μάλιστα διότι χτυπήθηκε μέ κάλαμο στήν κεφαλή καί δέχτηκε νά κρατήσει γιά σκῆπτρο κάλαμο γιά νά συντρίψει τόν ἐχθρό τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα στήν Ἁγία Τράπεζα τοποθετοῦνται λείψανα τῶν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι θυσιάστηκαν γιά τόν Χριστό. Ἐπειδή ἡ Ἁγία Τράπεζα συμβολίζει τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καί οἱ συνθανόντες μέ Αὐτόν, συνθάπτονται μέ Αὐτόν, γιά νά συνδοξαθοῦν μαζί Του.

Ἐπάνω στήν Ἁγία Τράπεζα τοποθετεῖται τό Εὐαγγέλιο που κηρύχθηκε σέ ὅλον τόν κόσμο καί που μέσα σ' αὐτό βρίσκεται ὅλη ἡ ἀλήθεια γιά τόν Δεσπότη Χριστό που θυσιάστηκε γιά ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό καί ὁ Ἐσταυρωμένος βρίσκεται πίσω ἀπό τό θυσιαστήριο. Αὐτό τό εὐλογημένο ὄργανο τῆς θυσίας, ὁ θεῖος σταυρός, μέ τόν προσηλωθέντα Σωτήρα μας ἐπάνω του, ἔνωσε τή γῆ μέ τόν οὐρανό, τά ἄνω μέ τά κάτω, καί ἔνωσε τά πάντα σέ Αὐτόν. Τό ὕψος τῆς θεότητος μέ τό ταπεινό τῆς σαρκώσεως, τό ὑψηλό τῆς δόξης Του, μέ τό βάθος τῆς πτωχείας καί μέ τό πλάτος τοῦ ἐλέους καί τῆς ἀγάπης, μᾶς ἀνέπλασε καί μᾶς κατέστησε ἀθανάτους, ἀντί ἐπιγείους.

Στήν Ἁγία Τράπεζα ὑπάρχει καί ἡ λυχνία, ἡ κανδήλα δηλαδή που καίει καί εἰκονίζει τήν Ἐκκλησία καί τό ἔλεος καί τόν φωτισμό ὅπου δι' αὐτῆς, τῆς ἐκκλησίας, μεταδίδεται σέ ὅλους καί ὅτι πρέπει νά προσφέρουμε φῶς στό Φῶς καί ἔλαιον στόν Οἰκτίριμονα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

*(Βιβλιογραφία: Ἁγίου Συμεῶν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης
ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ)*

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

*Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, σεμνή Μαγδαληνή, ἠκολούθεις
Μαρία, Αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καί τοὺς
νόμους φυλάττουσα· ὄθεν σήμερον,
τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες,
ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν,
εὐχαῖς σου λαμβάνομεν*

Ἡ ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή ὑπήρξε ἡ πιστή καὶ ἀφοσιωμένη μαθήτρια τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀκόλουθος τῆς Παναγίας, ἡ διακονίσσα τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἡ ἐκλεκτή Μυροφόρος, ἡ εὐαγγελίστρια τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Ἰσαπόστολος καὶ κήρυκας τῆς πίστεως. Σ' αὐτὴ δόθηκε ἡ χάρις νὰ δεῖ πρώτη μαζί με τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο τὸν ἀναστημένο Ἰησοῦ. Αὐτὴ εὐαγγελίστηκε στοὺς Ἀποστόλους τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἡ πρώτη, μετὰ τὴν Θεοτόκο, μαθήτρια καὶ μυροφόρος.

Ονομάστηκε Μαγδαληνή γιατί καταγόταν ἀπὸ τὰ Μάγδαλα τῆς Γαλιλαίας, μιά πόλη πού βρισκόταν στὴ δυτικὴ ὄχθη τῆς λίμνης Τιβεριάδος.

Οἱ γονεῖς της, Σύρος καὶ Εὐχαριστία, ἄν καὶ πλούσιοι, ἦταν πολὺ ἐλεήμονες καὶ εὐσπλαχνικοί. Ζοῦσαν μετὰ ὑπακοή καὶ πιστὴ

ὑποταγὴ στὶς ἐντολές τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου πού ἐπικρατοῦσε τότε.

Ἡ Μαρία ἀπὸ μικρὴ ἔδειξε ἔφεση στὰ γράμματα καὶ γι' αὐτὸ ἐπέλεξε τὴ μόρφωση ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο ἐργόχειρο πού συνήθιζαν ν' ἀσχολοῦνται οἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς. Πῆγε κοντὰ σὲ δάσκαλο καὶ ἐπιδόθηκε στὴ μελέτη ὅλης τῆς Παλαιᾶς Διαθή-

κης. Ἀγάπησε ιδιαίτερα τό Ψαλτήριο καί τίς Προφητεῖες. Διαβάζοντας αὐτά τά βιβλία ἔμαθε καί προσδοκοῦσε τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία.

Γιά νά διαφυλάξει τήν καθαρότητα τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς της ἀπέφυγε τίς πολλές συναναστροφές καί τίς κοσμικές ἐκδηλώσεις. Ἄλλωστε δέν τῆς ἄρεσε ἡ ζωή μέ ἀνέσεις, πολυτέλειες καί κοσμικές ἀπολαύσεις. Ἦταν κι ἐκεῖνη, σάν τούς γονεῖς της, ἐλεήμων καί βοηθοῦσε ὅσους εἶχαν ἀνάγκη.

Ὁ Θεός παραχώρησε αὐτή ἡ εὐγενική καί ἐνάρετη ψυχή νά δοκιμαστῆ ἀπό τόν μισόκαλο διάβολο πού μισεῖ λυσσαλέα τέτοιες ψυχές καί τήν κυρίευσαν ἐπτά πονηρά πνεύματα, δαιμόνια.

Ὅταν ἡ Μαρία Μαγδαληνή πλησίασε τόν Χριστό μέ πίστη καί θερμή καρδιά, ὁ Κύριός

μας τήν θεράπευσε καί ἀπό ἐκεῖνη τήν ἡμέρα Τόν ἀκολουθοῦσε ὡς μυροφόρος καί μετὰ τήν Ἀνάληψή Του ἔγινε ἡ πρώτη γυναίκα ἀπόστολος. Πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή δέν εἶναι ἡ πόρνη τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά ἔχει γίνει παρερμηνεία τῶν περικοπῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό ὀρισμένους συγγραφεῖς. Ἄν ἡ πόρνη ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή δέν ὑπῆρχε λόγος νά ἀποκριθεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς τό ὄνομά της, ἐνῶ στό ἀμέσως ἐπόμενο κεφάλαιο τήν ὀνομάζει καί περιγράφει τήν θεραπεία της ἀπό τόν Ἰησοῦ. Ἐπίσης ὀνομαστικά τήν ἀναφέρουν οἱ εὐαγγελιστές καί μετὰ τήν θεραπεία της ὡς Μυροφόρο. Στήν ὀρθόδοξη ὑμολογία τῆς Ἐκκλησίας μας γίνεται πολὺ καθαρά ἡ διάκριση αὐτῶν τῶν γυναικείων προσώπων, δηλαδή τῆς πόρνης γυναικός πού ἄλειψε μύρο τόν Κύριο καί τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς,

ὡς μυροφόρου καί εὐαγγελίστριας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἔχει γράψει ἐπίσης καί λόγους μέ θέμα τήν πόρνη γυναίκα, ἡ ὁποία μετάνοησε καί ἡ ὁποία ἀναφέρεται ὡς πρόσωπο ἄγνωστο καί ἀνώνυμο. Αὐτή ἡ πλάνη καί ἡ σύγχυση γιά τό ἱερό πρόσωπο τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς προῆλθε ἀπό τῆ Δύση καί εἶναι ἄλλη μία παπική πλάνη.

Ἀκολουθώντας τόν Χριστό εἶδε μέ τά μάτια της ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή Του, τά θαύματά Του, ἄκουσε τή διδασκαλία Του, πίστεψε σ' Αὐτόν ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Τά πλούτη καί τήν περιουσία της τά διέθεσε στή διακονία τοῦ Κυρίου καί τῶν μαθητῶν Του. Συνδέθηκε μέ τή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν Θεοτόκο Μαριάμ μέ μεγάλη φιλία καί ἀγάπη καί

τήν ἀκολουθοῦσε καί τήν διακονοῦσε παντοῦ. Ἡ πιστή μαθήτρια καί διάκονος, πού ὅπως εἶπαμε ἀκολουθοῦσε τόν Χριστό παντοῦ, βρισκόταν μαζί μέ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί παρακολουθοῦσαν ὅλα τά γεγονότα ἀπό τήν φρικτή νύχτα τῆς προδοσίας τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἀπό τόν μαθητή Του, χωρίς νά δειλιάσει καί χωρίς νά φοβηθεῖ τίποτα. Μέ σπαραγμό καί πόνο ψυχῆς ἦταν οἱ μόνες μαζί μέ τόν ἡγαπημένο μαθητή τοῦ Κυρίου, τόν Ἰωάννη, πού στάθηκαν δίπλα στό Χριστό σέ ὅλη τήν διάρκεια τοῦ φρικτοῦ Πάθους, Τόν ἀκολούθησαν στήν πορεία πρὸς τόν φρικτό Γολγοθᾶ καί Τόν εἶδαν νά σταυ-

ρώνεται καί νά παραδίδει τό πνεῦμα Του, νά θάπτεται ἀπό τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἄριμαθαίας καί πρῶτες ἔτρεξαν γιά νά ἀλείψουν μέ μῦρα καί ἀρώματα τόν Ἰησοῦ. Ὅπως λέει καί τό ἱερό Εὐαγγέλιο, “ἔλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἄριμαθαίας... καθελὼν Αὐτόν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καί κατέθηκεν Αὐτόν ἐν μνημείῳ... Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν πού τίθεται...”. Καί ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἀναφέρει “ἦν δέ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου”.

Χωρίς νά ὑπολογίσουν κανένα κίνδυνο, χωρίς νά νοιώσουν κανένα φόβο, μέ θάρρος καί αὐταπάρνηση, μέ ἀπέραντη καί τελεία ἀγάπη πρὸς τόν Ἰησοῦ, πῆραν τά μῦρα καί ἔτρεξαν στόν τάφο. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς “τῇ δέ μιᾷ τῶν Σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τῷ μνήμα φέρουσαι ἅ ἠτοιμάσαν ἀρώματα...”. Ὅπως λέει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος “τό ἀσθενέστερο γένος, ἀνδρειώτερο ἐφάνη τότε. Τῶν γυναικῶν τήν καλή ἀπόφαση δέν μπόρεσε νά τήν ἐμποδίσει οὔτε ἡ ἀσθένεια τῆς γυναικείας φύσεως, οὔτε ἡ δυσφημία, πού ἀκολουθεῖ ὅσες περπατοῦν τῇ νύχτα, οὔτε ὁ κοινός φόβος ὁ ὁποῖος κυρίευσε ὅλους τοὺς φίλους τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ἡ ἔχθρα τῆς Συναγωγῆς, οὔτε ἡ μέθη τῶν Στρατιωτῶν, οὔτε τό ἀξίωμα τοῦ Πιλάτου, οὔτε ἡ βαρεῖα βουλή τῶν Ἀρχιερέων, οὔτε ὁ ἐπικείμενος μέγας λίθος πού ἔκλεινε τό μνήμα. Ὅλα τά δύσκολα ἡ προθυμία τῶν γυναικῶν τά ἔκανε εὐκόλα. Τοὺς κινδύνους τοὺς ἐθεώρησε κέρδος καί τίς ζημιές ἀμοιβή. Ἐνῶ ὅλη τήν μεγάλη προθυμία τῶν ἀνδρῶν τήν ἔσβησε μιᾷ μικρῇ ἀπειλῇ μᾶς παιδίσκης”. Ἡρωϊκὴ ἡ Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή, ἀτρόμητη, ἀποφασιστικὴ σάν μάρτυρας, δοσμένη ὁλόψυχα στόν

ιερό σκοπό της. Γι' αυτό έχει και ξεχωριστή θέση μέσα στον ὄμιλο τῶν μυροφόρων καί μαθητριῶν. Ἦταν ἡ περισσότερη θερμὴ στήν ἀγάπη της, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἱερός Χρυσόστομος γι' αὐτὸ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἀναφέρει μόνον αὐτὴ ὡς μυροφόρο.

Ἀπὸ τὰ Ἅγια Εὐαγγέλια φαίνεται ὅτι ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ πῆγε πολλές φορές ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸν τάφο. Πρὶν ξημερώσει, ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος (κ' 1-10) πῆγε μαζί με τὴν Θεοτόκο. Ἀργότερα, ὅπως ἀναφέρουν οἱ Εὐαγγελιστὲς Λουκᾶς (κδ' 1-10) καὶ Μάρκος (ιστ' 1-8) πῆγε μαζί με ἄλλες γυναῖκες. Πῆγε ἀκόμα μιὰ φορά στὸν τάφο μαζί με τοὺς ἀποστόλους Πέτρο καὶ Ἰωάννη (Ἰω. κ' 1-10). Μαζί με τίς ἄλλες μυροφόρες γυναῖκες ἀξιώθηκαν ν' ἀκούσουν πρῶτες ἀπὸ τὸν ἄγγελο "ἠγέρθη ὁ Κύριος!" καὶ νὰ γίνουν οἱ πρῶτες καὶ ἀπευθεῖς μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν λοιπὸν ἔφτασαν τὴν πρώτη φορά ἡ Θεοτόκος μετὰ τὴν Ἁγία Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ καὶ τίς ἄλλες μυροφόρες στὸν τάφο, ὅπως

λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς, ἡ Θεοτόκος βλέποντας τὸν ἄδειο τάφο καὶ τὸν ἄγγελο ποὺ τοὺς ἔδωσε τὸ μήνυμα ὅτι "ἠγέρθη ὁ Χριστός", ἀμέσως καταλαβαίνει ὅτι ὁ Υἱὸς της ἀναστήθηκε. Ἐνῶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, βλέποντας τὸν ἄδειο τάφο, τρέχει στοὺς Ἀποστόλους καὶ λέει στὸν Πέτρο καὶ στὸν Ἰωάννη ὅτι πῆραν τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ δὲν ξέρει ποῦ τὸν ἔχουν βάλει. Κι ἐνῶ ἔφυγε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ νὰ πάει στοὺς Ἀποστόλους, γυρίζοντας ἡ Παναγία, ἐμφανίζεται ὁ Χριστὸς καὶ τοὺς ἀναφωνεῖ τὸ "Χαίρετε". Καὶ τότε ἡ Θεοτόκος μαζί με τίς ἄλλες μυροφόρες τὸν προσκύνησαν καὶ τόλμησαν νὰ ἀγγίξουν μόνον τὰ Ἄχραντα πόδια Του. Καθὼς ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τοὺς δύο Ἀποστόλους φτάνουν στὸ μνήμα, οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ μπαίνουν μέσα, βλέπουν τὰ ὀθόνια καὶ τὸ σουδάριο μόνα καὶ ἄδεια, ἐνῶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔμεινε ἔξω ἀπὸ τὸ μνημεῖο κλαίουσα (Ἰωάννης κ' 11) νομίζοντας ὅτι κάποιος ἔκλειψε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἀπαρηγόρητη κλαίει καὶ θρηνεῖ διότι δὲν

μπορεί να αντέξει την στέρηση του μεγάλου διδασκαλου και σωτήρα της. Αυτά τα δάκρυα τά τόσο πολύτιμα είναι που τελικά την αξιώνουν να δει τον Άνασπάντα Χριστό. Αυτά την αξιώνουν να γίνει κήρυκας της Άνασπάσεως και την καθιστούν απόστολο και ευαγγελίστρια του Κυρίου. Και τότε ακούει πίσω της μία φωνή “γύναι τί κλαίεις, τίνα ζητείς;” (Ίω. κ’ 15). Έκεινη στρέφεται, αλλά τά μάτια της θαμπά από τό πολύ κλάμα ή ίσως επειδή ή ήμέρα δέν είχε χαράξει καλά καλά ακόμα ή ίσως επειδή μπροστά της έχει έναν ταπεινά ντυμένο άνθρωπο και τον νομι-

σε για κηπουρό, απαντά “κύριε, εάν έσύ Τόν πήρες στά χέρια σου, πές μου που Τόν έχεις κι εγώ θά πάω νά Τόν πάρω”. Και ή απάντηση, τό άκουσμα του ονόματός της από τό γλυκό στόμα του Ίησου: “Μαρία...”. Έκεινη συγκλονισμένη απαντά “Διδάσκαλε!”. Ο Θεός Λόγος, που γνωρίζει και βλέπει τις καρδιές όλων των ανθρώπων, φώτισε τό νοῦ και τήν καρδιά της για νά κατανοήσει Ποιός της μιλά. Κι εκείνη τρέχει νά αγκαλιάσει και νά άσπαστεί τά πόδια του Χριστού, ό Όποιος της λέει “μή μου άπτου” (μή μέ άκουμπάς) οὔπω γάρ αναβέβηκα προς τόν Πατέρα μου” (Ίω κ’ 17). Στάσου μακριά μή μέ άγγίξεις, της λέγει ό Κύριος, γιατί ακόμα ή Μαρία ήταν άτελής στό φρόνημα και Τόν άναζητούσε στον τάφο ως άνθρωπο ενώ ό Κύριος θέλει νά της άνυψώσει τό φρόνημα και νά κατανοήσει ότι είναι Θεός. Μεγάλη τιμή για τήν Μαρία που αξιώθηκε πρώτη μετά

τήν Θεοτόκο νά δει τόν Χριστό, τόν Άνασπάντα Ίησου και νά μιλήσει μαζί Του. Έκεινη στέλνει ό Χριστός νά αναγγείλει τό χαρμόσυνο γεγονός στους μαθητές Του, λέγοντάς της “πορεύου προς τούς αδελφούς μου και πές τους αναβαίνω προς τόν Πατέρα μου και Πατέρα υμῶν και Θεό μου και Θεό υμῶν” (Ίω. κ’ 17). “Και έρχεται Μαρία ή Μαγδαληνή άπαγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς ότι έώρακε τόν Κύριον και ταῦτα εἶπεν αὐτῇ”. Ο Χριστός τήν διάλεξε γι’ αὐτή τήν ύψηλή διακονία και άποστολή, για νά γίνει τῶν Άποστόλων

ἀπόστολος, τῶν μαθητῶν κήρυκας, τῶν εὐαγγελιστῶν εὐαγγελίστρια.

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔγινε ἀγγελιοφόρος πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ ἀπὸ τὸ στόμα της διαλαλήθηκε τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ αὐτὸ ὄχι τυχαῖα, ἀλλὰ κατὰ θεία οἰκονομία. Γιατί ὅπως μιά γυναῖκα ἔφερε τὴ λύπη στὸν κόσμον καὶ ἡ προμήτωρ μας Εὐὰ ἔγινε πρόξενος λύπης στὸν Ἀδάμ, ἔτσι μιά γυναῖκα τώρα θὰ φέρει τὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς στοὺς ἄνδρες καὶ θὰ διακηρύξει τὸ σωτήριο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Μετά τὰ γεγονότα αὐτά, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μαζί μέ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ τίς ἄλλες γυναῖκες ἔμεινε στὰ Ἱεροσόλυμα καταγινόμενη μ' ἕνα μεγάλο φιλανθρωπικό ἔργο, ἐνῶ παράλληλα ἔπαιρνε μέρος στίς λατρευτικές συνάξεις στὸ ὑπερῶον τῶν Ἀποστόλων, ὅπως διαβάζουμε καὶ στίς Πράξεις: “Ὅλοι αὐτοὶ μέ μιά ψυχὴ καὶ μιά καρδιά ἀκούραστα προσεύχονταν καὶ ἐδέοντο στὸ Θεὸ μαζί καὶ μέ ἄλλες εὐσεβεῖς γυναῖκες πού εἶχαν ἀκολουθήσει τὸν Κύριο, καθὼς ἐπίσης μαζί μέ τὴν Μαρία, τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ μέ αὐτοὺς πού ἐνομιζόντο ἀδελφοί Του” (Πράξ. ἀ΄ 14). Μετά τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς κι ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι διασκορπίστηκαν σέ διάφορους τόπους γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ εὐαγγέλιο σέ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ σέ ὅλους τοὺς λαοὺς, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔφυγε γιὰ τὴν Ρώμη γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Καίσαρα Τιβέριο, πού βασιλεψε στὰ ἔτη 42π.Χ. ἕως 37μ.Χ. Ἀκολουθώντας τὴν πορεία τῶν Ἀποστόλων καταφρονεῖ κόπους, ἐμπόδια καὶ δυσκολίες καὶ σέ ὅλη τὴν πορεία της μέχρι τὴν Ρώμη διακηρύττει Ἰησοῦ Ἀναστάντα. Καὶ πραγματικά φτάνει στὸν προορισμὸ της, συναντᾷ τὸν Καίσαρα Τιβέριο καὶ ἐξιστορεῖ

τὴν δίκη καὶ τὴν καταδίκη τοῦ Χριστοῦ, ζητώντας νὰ δικαστοῦν οἱ ὑπάιτιοι πού θανάτωσαν ἕναν ἄθῳο. Καὶ πραγματικά ὁ Πιλάτος δικάστηκε, καταδικάστηκε καὶ τιμωρήθηκε ἀπὸ τὸν Καίσαρα γιὰ τὴν Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀφοῦ κήρυξε στὴ Ρώμη, περιηγήθηκε σέ ὅλη τὴν Ἰταλία καὶ στὴ Γαλλία καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀφοῦ πρῶτα πέρασε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, τὴν Φοινίκη, τὴν Συρία καὶ τὴν Παμφιλία. Ἐμεινε στὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τὴν κοίμηση τῆς Παναγίας μας. Κατόπιν ἔφυγε γιὰ τὴν Ἐφεσο, ἐκεῖ ὅπου δίδασκε ὁ ἠγαπημένος μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖο βοήθησε καὶ ἔγινε συμπαραστάτης του στίς δοκιμασίες, στίς θλίψεις του, στίς φυλακίσεις του καὶ σέ ὅλα τὰ δεινά. Ἐκεῖ στὴν Ἐφεσο παρέδωσε τὸ πνεῦμα της καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἐφέσου τὴν ἐνταφίασε σ' ἕνα σπήλαιον κοντὰ στὴν Ἐφεσο σάν πολῦτιμο θησαυρό. Ὁ τάφος της ἔγινε πραγματικά πηγὴ ἰάσεων καὶ θαυμάτων. Τὸ 890 μ.Χ. ὁ βασιλεὺς Λέων ὁ Στ' ὁ σοφὸς ἔκανε ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου της καὶ τὸ μετέφερε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὸ ἐναπέθεσε στὸ ναὸ πού ὁ ἴδιος εἶχε κτίσει ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴ μνήμη της στίς 22 Ἰουλίου, ἀλλὰ συνορτάζει μαζί καὶ μέ τίς ἄλλες μυροφόρες τὴν τρίτη Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα, τὴν Κυριακὴ τῶν μυροφόρων. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων της ἐορτάζεται στίς 4 Μαΐου. Στὴ Μονὴ τῆς Σιμωνόπετρας στὸ Ἅγιον Ὄρος, βρίσκεται τὸ ἱερό χέρι της πού βρῦει θαυμάτων καὶ χάριτος καὶ τὸ ὁποῖο θαυματουργικά διατηρεῖ θερμοκρασία σώματος ζωντανοῦ ἀνθρώπου.

M.M.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΧΩΜΙΟΣ

Ο γέροντας Παχώμιος κατά κόσμον Παναγιώτης Αρελλᾶς, γεννήθηκε στην Έλατα της Χίου τό 1840. Οί γονεῖς του Γεώργιος καί Χρυσή, ἦταν ἄνθρωποι φτωχοί, βιοπαλεστές πού ἀσκοῦσαν τό ποιμενικό ἐπάγγελμα προκειμένου νά τά βγάλουν πέρα. Εἶχε ἄλλα δύο ἀδελφια. Ἀπό μικρός ὁ Παναγιώτης βοηθοῦσε τούς γονεῖς του στό βιοποριστικό τους ἐπάγγελμα, κάτι ὁμως ἀριετᾶ κουρα-

στικό και κοπιαστικό για ένα παιδί.

Σέ ηλικία 17 ετών, προς αναζήτηση μιᾶς καλύτερης ἀπασχόλησης καί γιά ἕνα καλύτερο μέλλον, φεύγει ἀπό τό νησί καί πηγαίνει στήν Κωνσταντινούπολη. Ἐκεῖ δούλεψε στά “λεμονάδικα” πουλώντας λεμόνια καί πορτοκάλια στούς δρόμους, γιά νά βγάλει τά πρὸς τό ζεῖν.

Στήν κρίσιμη ἡλικία τῆς ἐφηβείας στήν ὁποία βρισκόταν ὁ Παναγιώτης καί συναναστρεφόμενος μέ διάφορους ἀνθρώπους πού ἀσκοῦσαν ὄχι καί τόσο καλή ἐπιρροή ἐπάνω του, ἐξέκλινε ἀπό τίς βάσεις πού ἡ οἰκογένειά του ἔθεσε ὡς θεμέλιο στή νεανική του ψυχή. Οἱ ἐπιδράσεις πού ὡς νέος δεχόταν, πολλές φορές ἔρχονταν σέ ἀντίθεση μέ τίς ἀρχές του, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀλλοιώσουν τό χαρακτήρα καί τήν προσωπικότητά του.

Ἐνα ἀτυχές περιστατικό τόν βρῆκε στό διάστημα τῆς παραμονῆς του στήν Κωνσταντινούπολη, τό ὁποῖο ὅπως θά δοῦμε στή συνέχεια ἔγινε σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τήν μετέπειτα πορεία τῆς ζωῆς του.

Σέ ἕναν διαπληκτισμό μεταξύ τοῦ ἑξαδέλφου του καί ἐνός Τούρκου, ὁ Παναγιώτης σπεύδοντας νά ὑπερασπιστεῖ τόν ἑξαδέλφό του ἔρχεται σέ σύγκρουση μέ ἕναν Τούρκο ἀστυνομικό, ὁ ὁποῖος τόν καταδίωξε καί βρισκόμενος σέ ἄμυνα ἔφτασε στό σημεῖο νά σκοτώσει τόν ἀστυνομικό.

Μετά ἀπό τό ἀκούσιο αὐτό φονικό ὁ Παναγιώτης συνελήφθηκε καί βρέθηκε στή φυλακή καταδικασμένος σέ θάνατο μέ ἀπαγχονισμό.

Ὅλο τό διάστημα τῆς παραμονῆς του στή φυλακή, ἦλθε σέ συναίσθηση καί ζητοῦσε ἀπό τήν Παναγία νά τόν συγχωρέσει γιά τήν μεγάλη του ἁμαρτία στήν ὁποία ἔπεσε. Οἱ συγγενεῖς τοῦ Παναγιώτη, καταφεύγοντας στίς Ἀγγλικές ἀρχές κατάφεραν μετά ἀπό πολλές καί ἐπίπονες προσπάθειες νά μεταβάλουν τήν ποινή τῆς φυλάκισης σέ ἰσόβια κάθειρξη, καταβάλλοντας ἕνα χρηματικό ποσό στούς συγγενεῖς τοῦ θύματος.

Στή φυλακή πλέον ὁ Παναγιώτης ἐξέτεινε τήν ἰσόβια ποινή του, ἐνῶ καθημερινά εἶχε νά ὑποστεῖ ἀγριούς ξυλοδαρμούς καί μαστιγώσεις

ἀπό τούς δεσμοφύλακες. Ὅλο αὐτό τό σκηνικό τῶν συνθηκῶν τῆς φυλακῆς τόν ἔκαναν νά προσεύχεται καθημερινά στόν Κύριο καί στήν Παναγία νά τόν σώσουν. Ὑποσχέθηκε μάλιστα νά ἀφιερῶσει ὀλόκληρη τήν ὑπόλοιπη ζωή του στό Θεό καί νά γίνει μοναχός.

Σέ μιᾶ δεδομένη στιγμή πού οἱ συγγενεῖς τόν βοήθησαν, κατάφερε νά δραπετεῦσει καί ἐλεύθερος πλέον ξεκίνησε τό δρόμο τῆς ἐπιλογῆς του.

Ὁ Παναγιώτης, ὅπως εἶδαμε ἀπό ὅλα τά περιστατικά πού συνέβησαν στή ζωή του, ἦταν ἕνας νέος πού δέν διέφερε ἀπό τούς λοιπούς νέους τῆς ἐποχῆς του. Παράτολμος, εὐέξαπτος, ἐπινοητικός, ἐριστικός, πού ἐνεργοῦσε πάντοτε μέ νεανικό αὐθορμητισμό καί ἐγωϊσμό, χωρὶς νά ὑπολογίζει τούς κινδύνους πού συνεπάγονταν ἀπό τίς τολμηρές πράξεις του καί ἀπό τόν παράτολμο χαρακτήρα του. Βαθεῖα ὅμως μέσα στήν ψυχή του, ὑπῆρχε ἡ φλόγα πού ἀναψαν οἱ γονεῖς του καί οἱ χριστιανικές καταβολές πού δέχθηκε ὅταν ἦταν μικρός, στάθηκαν δυνατές νά κάνουν τήν πάλη του καλοῦ καί τοῦ κακοῦ μέσα του τουλάχιστον ὑπαρκτή. Μέσα ἀπό ὅλες τίς καταστάσεις πού πέρασε, ἡ πίστη του στό Θεό δυνάμωνε μέσα ἀπό τή μεταμέλεια, τή μετάνοια, τή συντριβή καί τίς συνεχεῖς ἐκκλήσεις του γιά ἔλεος ἀπό τόν Θεό...

Ἐνα βράδυ, καθώς σκεπτόταν ὅλα ὅσα πέρασε, μετανοιωμένος καί ἀπογοητευμένος ταυτόχρονα, ἀφοῦ προσευχήθηκε, ἔγειρε στήν παραλία ψυχικά καί σωματικά κατάκοπος καί κοιμήθηκε. Στόν ὕπνο του τότε εἶδε δύο ἱερωμένους νά τόν πλησιάζουν καί ἀφοῦ τοποθέτησαν τό πετραχῆλι τους ἐπάνω στό κεφάλι του, ἄρχισαν νά τοῦ διαβάζουν εὐχές. Στό τέλος εἶπαν μεταξύ τους: “Ἡ σωτηρία του εἶναι στά Ἱεροσόλυμα”. Αὐτή ἡ τελευταία τους φράση, βαθεῖα χαραγμένη στήν ψυχή του ἀπό τή στιγμή πού ξύπνησε, τόν ἔκανε νά πιστέψει ὅτι ἡ Παναγία δέχθηκε τήν μετάνοιά του καί τόν καλοῦσε στά Ἱεροσόλυμα. Ξεκίνησε λοιπόν γιά τό μεγάλο αὐτό ταξίδι. Ἐφτασε μέχρι τήν Θεσσαλονίκη καί ἀπό ἐκεῖ μέ πλοῖο μέχρι τήν Ἰόππη. Κατόπιν πεζός ἔφτασε στά Ἱεροσόλυ-

έντροφίση του στή νηστεία, τήν ἀγρυπνία, τήν τήρηση κάθε μοναχικοῦ κανόνος. Προόδευε καθημερινά καί ὁ ἡγούμενος διαπιστώνοντας τήν ἀνοδική πορεία του στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, τόν ἔκειρε μοναχό τό 1862 καί τόν ὀνόμασε Παχώμιος.

Ὁ Παχώμιος, πλήρης χαρᾶς πού ἀξιώθηκε νά λάβει τό ἀγγελικό Σχήμα, μέ ἀκόμη μεγαλύτερη προθυμία ἀσκούσε τά μοναχικά του καθήκοντα, ἀνάμεσα σέ ἐνάρετους πατέρες τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Μάλιστα ὁ ἔνθεος ζήλος του καί ὁ ἔρωτάς του πρὸς τόν Κύριον τόν ἔκαναν νά ἀγαπήσει τήν ἡσυχία καί τήν ἀπομόνωση καί γέννησαν μέσα του τόν πόθο νά ἀσκητέψει στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του. Ἔτσι λοιπόν μέ τήν εὐλογία τοῦ γέροντός του μαζί μέ δύο ἀκόμα μοναχοὺς ἐπέστρεψε στή Χίο, στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του καί ἐγκαταστάθηκε στή Νέα Μονή, ἡ ὁποία τότε ἐφήρμοζε τό ἰδόρρυθμο σύστημα καί ὄχι τό κοινοβιακό, κάτι πού δέν κάλυπτε τό μοναχό Παχώμιος. Ἔτσι ἀνα-

μα.

Ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε ὅλα τά πανάγια προσκυνήματα, πῆγε στή Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἡ ὁποία τότε βρισκόταν σέ ἀνάπτυξη καί μόνιζαν ἐκεῖ πολλοί μοναχοί. Ἀφοῦ ἐξομολογήθηκε στόν ἡγούμενο, κοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καί τοῦ ἀποκάλυψε τόν ἀπώτερο σκοπό του, νά ἀφιερωθεῖ στό Θεό. Ὁ ἡγούμενος διέκρινε τόσο τήν εἰλικρινή μετάνοια καί μεταστροφή του, ὅσο καί τόν διακαή πόθο του νά περιβληθεῖ τό μοναχικό Σχήμα καί τόν δέχθηκε στή χορεία τῶν μοναχῶν.

Ὁ νεαρός δόκιμος πλέον ἀνέλαβε νά διακονεῖ στό φουῖρνο τῆς μονῆς καί καθημερινά ἀγωνιζόταν νά ἀπεκδυθεῖ τόν παλαιόν ἄνθρωπο μέσα ἀπό τήν ὑπακοή του καί τήν συνεχή

γκάστηκε νά ἐγκατασταθεῖ σ' ἓνα σπήλαιο, τῶν Ἁγίων Πατέρων, τό ὁποῖο πιθανῶς ἦταν γνωστό σ' ἐκεῖνον ἀπό τότε πού ποίμαινε τά πρόβατα τῆς πατρικῆς περιουσίας του. Ὁ Παχώμιος τόσο πολύ ἀναπαύθηκε στό σπήλαιο, ὅπου ἐκεῖ πρὶν ἀπό πολλά χρόνια εἶχαν ἀσκητέψει οἱ τρεῖς ὅσοι πατέρες Νικίτας, Ἰωσήφ καί Ἰωάννης, ὥστε ζήτησε ἀπό τόν ἡγούμενο νά τοῦ ἐνοικιάσει τό σπήλαιο γιά νά παραμείνει, κάτι στό ὁποῖο συμφώνησε ὁ ἡγούμενος τῆς Νέας Μονῆς.

Ὁ μοναχός Παχώμιος, ἀφοῦ ἐγκαταστάθηκε πλέον στό καθαγιασμένο ἀπό τούς τρεῖς ὁσίους Πατέρες σπήλαιο, στό ὁποῖο ἀργότερα ὁ ἴδιος ἔδωσε τή σημερινή του ὑπόσταση, τή

Σκήτη τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπιδόθηκε μέ ὑπερβάλλοντα ζῆλο στήν ἄσκησι, τήν προσευχή καί σέ πνευματικούς ἀγῶνες μέσα ἀπό σκληρή δοκιμασία, κακουχίες, ταλαιπωρίες τόσες, ὥστε νά τόν χαρακτηρίσουν ὡς ἕνα πολύ αὐστηρό ἄσκητή. Ἦταν τόσο ἀσκητικός καί ζοῦσε τόσο σκληρά τή μοναχική του ζωή, ὥστε ἀκόμη καί οἱ δύο μοναχοί ἀπό τή Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα πού τόν εἶχαν ἀκολουθήσει δέν μπόρεσαν νά ἀνταπεξέλθουν στήν ὑπερβολική ἄσκησι, τούς σκληρούς σωματικούς καί πνευματικούς ἀγῶνες καί ἐπέστρεψαν σά Ἱεροσόλυμα.

Κάθε Σάββατο κατέβαινε στή Νέα Μονή γιά νά μετέχει στή Θεία Λειτουργία καί νά κοινωνήσει τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καί κατόπιν ἐπέστρεφε γιά νά συνεχίσει ἐνδυναμωμένος, τούς μεγάλους πνευματικούς ἀγῶνες του. Τόσο μεγάλη δέ ἦταν ἡ ἀσκητική βιοτή του, ὥστε πολλές φορές ἦρθε ἀντιμέτωπος μέ δαίμονες, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦσαν μέ λύσσα νά τόν κρημίσουν ἀπό τό ὕψος τῆς ἀρετῆς στό ὁποῖο βρισκόταν.

Ἡ θεάρεστη πολιτεία τοῦ γέροντος Παχωμίου ἐγινε γνωστή, μέ ἀποτέλεσμα πολλές ψυχές νά σπεύσουν κοντά του γιά νά γίνουν μοναχοί καί νά τεθοῦν ὑπό τήν πνευματική καθοδήγησή του. Καθημερινά ὁ ἀριθμός τῶν προσερχομένων μοναχῶν αὐξανόταν, ὥστε δέν ἐπακοῦσε ὁ χώρος γιά τήν ἐγκαταβίωσή τους. Συνάμα πλῆθος ἀνθρώπων ἀπό ὄλο τό νησί προσέτρεχε γιά νά παρακολουθήσει τίς Θεῖες Λειτουργίες καί νά προσευχηθεῖ μέ τόν σεπτό Γέροντα.

Ἔτσι, ἐνδυναμωμένος ἀπό τήν μεγάλη ἀγάπη τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ, ἀλλά καί ἀπό τήν καθημερινή πρόοδο στήν ἀρετή τῶν μοναχῶν του, πῆρε τήν ἀπόφασι νά διευρύνει τό χώρο τῆς Σκήτης. Σέ μικρό χρονί-

κό διάστημα οἱ μοναχοί ἐπιδιδόμενοι μέ προσωπική ἐργασία, ὑπερβολική καί ἐπίπονη, καταπάστηκαν μέ ζῆλο στό θεάρεστο αὐτό ἔργο, τήν ἀνέγερσι τῆς Σκήτης. Κατά πρότον, μετέτρεψαν μέρος τῆς βραχώδους πλαγιάς τοῦ Ὄρους σέ ἐπίπεδο γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ ἀνοικοδόμησι καί ἐργάστηκαν σκληρά καί πάνω ἀπό τίς σωματικές τους δυνάμεις, μεταφέροντας στούς ὄμους τους τά ἀναγκαῖα ὑλικά γιά τό κτίσιμο.

Ἐνδεκάτο ἀπό πολύ κόπο σωματικό, ἀλλά καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τίς εὐχές τοῦ γέροντος Παχωμίου, ἡ Σκήτη ἀπέκτησε τούς κατάλληλους λατρευτικούς χώρους, παίρνοντας μιάν ἄλλη μορφή, διαφορετική ἀπό τό σπήλαιο πού ἦταν. Αὐτή τή μορφή ἔχει καί σήμερα ἡ Σκήτη τῶν Πατέρων καί ἀποτελεῖ γιά τό νησί τῆς Χίου πόλο πνευματικῆς ἐλξέως.

Εικόνα φορητή στο ναό του Ἁγίου Νεκταρίου Αίγινης, όπου εικονίζεται ὁ ἅγιος Νεκτάριος σέ νεανική ἡλικία ἀσκούμενος ἀπὸ τὸν γέροντα Παχώμιο

Δέν θά πρέπει νά παραλείψουμε ὅτι μέσα στήν πνευματική δράση τοῦ γέροντος Παχωμίου ἦταν καί ἡ ἴδρωση μιᾶς γυναικείας Μονῆς, τοῦ Παρθενῶνος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, στό ὁποῖο ἀσκοῦνται σήμερα πολλές ψυχές, καθοδηγούμενες νοερῶς ἀπό τήν οὐράνια εὐλογία τοῦ Γέροντος Παχωμίου.

Στόν ἱερό αὐτό Παρθενῶνα ἄφησε τήν τελευταία του πνοή ὁ Γέροντας, ταλαιπωρημένος καί ἐξουθενημένος ἀπό τήν σκληρή ἀσκησιήν στήν ὑποία ὑπέβαλε τόν ἑαυτό του μέ ἀδιάλειπτη προσευχή, νηστεία καί ἀγρυπνίες. Στό τέλος τῆς ζωῆς του ἀσθένησε ἀπό καρκίνο στό στομάχι καί χρειάστηκε νά νοσηλευθεῖ στήν Ἀθήνα.

Ὁ Γέροντας Παχώμιος διατηροῦσε στενές πνευματικές σχέσεις μέ τόν Ἅγιο Νεκτάριο, μέ τόν ὁποῖο ἀντάλλαζε ἀλληλογραφία, κάτι πού συχνά ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἀναφέρει σέ ἐπιστολές στίς μοναχές του. Μάλιστα ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὡς διευθυντής τότε τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, εἶχε ἐνεργήσει τά δέοντα γιά νά νοσηλευθεῖ ὁ Γέροντας Παχώμιος στόν “Εὐαγγελισμό”. Πληροφοροῦσε δέ τίς μοναχές

του γιά τήν πορεία τῆς υἰείας τοῦ Γέροντος Παχωμίου, παρακαλώντας τες νά προσεύχονται συνεχῶς γιά ἐκεῖνον.

Ὡς γνωστόν ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὡς λαϊκός Ἀναστάσιος Κεφαλᾶς τότε, μετέβηκε στό νησί τῆς Χίου ὅταν προσελήφθηκε ὡς γραμματοδιδάσκαλος στό χωριό Ληθί τῆς Χίου. Τό 1873 ὁ Ἅγιος Νεκτάριος μετέβηκε στή Νέα Μονή καί μετά ἀπό μία τριετία ἐκάθη μοναχός, παίρνοντας τό ὄνομα Λάζαρος. Τότε ἦταν πού γνωρίστηκε μέ τόν μοναχό Παχώμιο, πού εἶχε ἐγκατασταθεῖ στό ὑπερκείμενο σπήλαιο. Ἀνέπτυξε στενό πνευματικό σύνδεσμο μαζί του, ὁ ὁποῖος καί διατηρήθηκε ἐπί δεκαετίες, μέχρι τόν θάνατο τοῦ γέροντος Παχωμίου. Γιά τόν Ἅγιο Νεκτάριο, ὁ γέροντας Παχώμιος ὑπήρξε φίλος, ποδηγέτης καί καθοδηγητής στό στάδιο τοῦ πνευματικοῦ πολιτεύματος, ὅπως ὁ ἴδιος ἔγραψε ἀργότερα, σέ παρηγορητική ἐπιστολή του πρὸς τά πνευματικά παιδιά τοῦ γέροντος Παχωμίου.

Γιά ἐμᾶς τίς μοναχές τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Φωκίδος, ἀποτελεῖ ιδιαίτερη εὐλογία, καθώς καί τιμή ἡ ἀναφορά μας στόν φίλο καί ποδηγέτη τοῦ Ἁγίου μας Νεκταρίου, Γέροντα Παχώμιο, στή στήλη αὐτή τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχική Ἐκφραση”. Τά δικά μας φτωχά λόγια δέν μποροῦν νά προσεγγίσουν τή μοναχική ἔκφραση τῆς ζωῆς ἐνός τέτοιου ἀσκητοῦ τῶν καιρῶν μας, τοῦ Γέροντος Παχωμίου. Γι’ αὐτό, αὐτή τή φορά, ἡ στήλη τῆς ΜΟΝΑΧΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ “Μοναδικές Ἐμπειρίες” ἀνήκει στή μοναδική ἐμπειρία πού νοιώσαμε γνωρίζοντας τή βιοτή τοῦ ἁγίου Γέροντος Παχωμίου, ὡς παρακαταθήκη τῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας πού ἔζησε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιός μας Νεκτάριος.

Εἶθε νά μεσιτεύουν γιά ἐμᾶς...

(Βιβλιογραφία: “Ὁ Γέροντας Παχώμιος”, Ἀντωνίου Χαροκόπου, Ἀθήνα 2003)

Χρυσοκεντημένη ΠΕΤΣΕΤΑ για τό πρόσφορο

Ἡ Ἱερά Μονή μας διαθέτει πολύ ὁμορφες πετσέτες για πρόσφορο. Χρυσοκεντημένες σέ λευκό βαμβακερό, με ἀνεξίτηλες χρυσοσοκλωτές, σέ σχήμα φακέλλου για νά μπαίνει μέσα τό πρόσφορο καί νά τό πηγαίνετε εὐπαρουσίαστα στήν Ἐκκλησία.

Τό πρόσφορο, πού θά γίνει Σῶμα Χριστοῦ, πρέπει πολύ προσεκτικά καί με προσευχή, ὅπως εἶπαμε στό προηγούμενο τεῦχος μας, νά παρασκευάζεται καί σέ εἰδική πετσέτα προσφόρου νά προσφέρεται στήν Ἐκκλησία για τήν προσκομιδή.

Ὅσοι θέλετε τήν πετσέτα για τό πρόσφορο μπορείτε νά μᾶς τήν παραγγείλετε στό τηλέφωνο τῆς Ἱεράς Μονῆς μας **26340-44391** (πρωΐ **9-2** καί ἀπόγευμα **6-9**) για νά σᾶς τήν ἀποστείλουμε.

ΣΦΡΑΓΙΔΑ για τό πρόσφορο

Φτιαγμένη με προσευχή ἀπό τά χέρια τῶν μοναχῶν, οἱ **σφραγίδες για τό πρόσφορο** εἶναι πραγματικά ὅπως πρέπει σκαλισμένες καί με **σωστά γράμματα** για νά φτιάξετε τά πρόσφορά σας.

Τό πρόσφορο πού θά γίνει Σῶμα Χριστοῦ πρέπει νά γίνεται σωστά καί προπαντός νά εἶναι σωστή ἡ σφραγίδα με τήν ὁποία θά τό σφραγίσετε.

Κομποσχοίνια με τό κλαδί τῆς ἐλιάς

Ἐνάμεσα στά κομποσχοίνια πού φτιάχνουμε προσθέσαμε ἕνα ἀκόμα, πού τό στολιζει ἕνα ἀσημένιο κλαδί ἐλιάς, τό σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς Εἰρήνης.

Ένα από τὰ θαύματα τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Τό κάλεσμα τοῦ μελλοθάνατου

Την τέταρτη εβδομάδα της Μ. Σαρακοστής, μετά την ακολουθία, μία γυναίκα με πλυσίασε και μου έδωσε έναν κλειστό φάκελλο, λέγοντάς μου ότι μέσα σ' αυτόν είχε γράψει τη μαρτυρία της σχετικά με τον Άγιο Ιωάννη. Πριν φύγω για τό Βανκούβερ, άνοιξα τό γράμ-

μα και διάβασα άλλη μία ολοφάνερη απόδειξη τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη. Ἀργότερα, τηλεφώνησα στή γυναίκα και τῆς ζήτησα νά πιστοποιήσει ὅτι ἦταν ἀλήθεια ὅσα περιέγραφε στό γράμμα της, πράγμα πού ἔκανε. Ἐπρόκειτο γιά τήν Ἑλένη Μιχαήλοβνα Μπρίνερ, μιὰ γυναίκα ἀπό γνωστή οἰκογένεια τῆς προεπαναστατικῆς Ρωσίας. Ἦταν ἄνθρωποι πάρα πολύ πλούσιοι, ἑκατομμυριῶχοι και ἐπίσης πολύ γνωστοί σέ ὅλους τοὺς Ρώσους τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς. Φυσικά ἔχασε ὅλα τὰ υλικά ἀγαθά πού εἶχε στή Ρωσία, ἀλλά στή θέση τους ἀπέκτησε πνευματικό πλοῦτο, πού δέν συγκρίνεται και ἔχει φυσικά ἀνεκτίμητη ἀξία (ἡ κυρία αὐτή ἦταν ἡ θεία τοῦ διάσημου ἠθοποιοῦ Γιούλ Μπρίνερ). Παραθέτουμε λοιπόν αὐτό πού ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ἑλένη Μιχαήλοβνα ἔγραψε:

Τό γεγονός πού θά σᾶς διηγηθῶ συνέβη στή Σαγγάη τό 1948. Ζοῦσα ἀκριβῶς δίπλα ἀπό τό νοσοκομεῖο τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἀδελφότη-
τας. Μία νοσοκόμα μέ ἐπισκεπτόταν καθημερινά και μοῦ ἔκανε ἐνέσεις, γιατί ἤμουν ἄρρωστη.

Μιά ἡμέρα ἦρθε πολύ χαρούμενη και μοῦ εἶπε τί εἶχε συμβεῖ τήν προηγούμενη νύκτα στή βάρδια της.

Περίπου στίς 3 τό πρωῖ ἕνας πολύ σοβαρά ἄρρωστος τῆς ζήτησε νά καλέσει τόν Ἅγιο Ἰωάννη, γιατί ἔνοιωθε πολύ ἄσχημα. Ἐνοιωθε ὅτι πέθανε και ἤθελε νά ἔρθε νά τόν κοινωνήσει ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος. Ἐκείνη τή νύκτα εἶχε ξεσπάσει μιὰ καταιγίδα: ἕνας τυφώνας ἔτρεχε στή γύρω περιοχή και μαινόταν μιὰ ἄγρια νεροποντή, ἐνῶ ὁ ἀέρας ἦταν τόσο δυνα-

τός, ὥστε τσάκισε τὰ ἡλεκτροφόρα σύρματα. Ἡ νοσοκόμα ἀπάντησε στὸν ἐτοιμοθάνατο ὅτι δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐκπληρώσει τὴν ἐπιθυμία του, γιατί τὸ τηλέφωνο δὲν λειτουργοῦσε κι ἐκείνη ἐπειδὴ ἦταν μόνη της σὲ ὄλο τὸ νοσοκομεῖο, δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ ἀφήσει καὶ νὰ πάει νὰ καλέσει τὸν Ἐπίσκοπο. Ὁ ἄρρωστος ἄνθρωπος στενοχωρήθηκε καὶ συνέχισε νὰ ἐπαναλαμβάνει ὅτι πρέπει ἀμέσως νὰ δεῖ τὸν Ἅγιο. Ἐκείνη τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι μόλις θὰ ἔφθανε ἡ ἐπόμενη νοσοκόμα στὶς 6 τὸ πρωῖ, ἀμέσως θὰ ἔτρεχε στὸν Ἐπίσκοπο καὶ θὰ τοῦ ἐξέθετε τὴν ἐπιθυμία του. Κατόπιν ὁμως, τελείως ξαφνικά, μετὰ ἀπὸ 30 μὲ 40 λεπτά, ἓνα δυνατὸ κτύπημα ἀκούστηκε στὶς πύλες. Στὴν ἐρώτηση τοῦ μισοκοιμισμένου φύλακα: “Ποῖός εἶναι ἐκεῖ;” ἤρθε δυνατὴ ἡ ἀπάντηση: “Ἀνοῖξε τὴν πύλη! Εἶμαι ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωάννης! Μὲ κάλεσαν καὶ μὲ περιμένουν”. Ὁ φύλακας ἀνοῖξε.

Ὁ Ἐπίσκοπος διέσχισε γρήγορα τὸν κήπο καὶ μπήκε στὸ νοσοκομεῖο. Καθὼς εἶδε τὴ νοσοκόμα πού τοῦ ἀνοῖξε τὴν πόρτα, τὴ ρώτησε: “Ποῦ βρίσκεται ἓνας πολὺ σοβαρὸς ἄρρωστος πού μὲ περιμένει; Ὁδήγησέ με σ’ αὐτόν”.

Διάβασα στὰ ἄρθρα σας, σεβαστέ Βλαντίκα Σάββα, τίς περιγραφές σας ἀπὸ διάφορες περιπτώσεις θαυματουργικῆς θεραπείας, ἀλλὰ καὶ προόρασης ἀπὸ μέρους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη καὶ γι’ αὐτὸ σὰς ἔγραψα αὐτὴ τὴν ἀληθινὴ μαρτυρία: Πῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης διάβασε τὴ σκέψη καὶ τὴν ἀνάγκη αὐτοῦ τοῦ βαριά ἄρρώστου ἀνθρώπου

καὶ πῆγε μέσα στὰ μεάνυκτα, ἀνταποκρινόμενος στὸ κάλεσμά του, ἀψηφώντας τὴν καταιγίδα καὶ τὸν θεελλώδη ἄνεμο; Χωρὶς ἀμφιβολία αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀκόμη γεγονός πού ἀποδεικνύει τὸ προορατικὸ χάρισμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη.

Ἐλένη Μ. Μπρίνερ / Μεγάλη Σαρακοστή / Ἀπρίλιος 1971

**Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο
“ἍΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
Ἐπίσκοπος Σαγγάης καὶ Σάν Φρανσίσκο,
ὁ θαυματουργός”,
Ἐκδόση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας**

ΖΑΛΗ: Τί ακριβῶς εἶναι;

Θά μπορούσε κανείς νά περιγράψει τή ζάλη ὡς μιά διαταραχή τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο ζεῖ καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀντιλαμβάνεται τά πράγματα πού συμβαίνουν γύρω του. Τά ὄργανα τοῦ σώματος πού συμβάλλουν στή διατήρηση αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας εἶναι: ἡ παρεγκεφαλίδα, ὁ λαβύρινθος, τά μάτια, ὁ αὐχένος καί τό ἀνώτερο πεπτικό σύστημα. Σέ περίπτωση διαταραχῆς προκα-
λοῦνται ζαλάδες, οἱ ὁποῖες -ἀνάλογα μέ τό ὄργανο ἀπό τό ὁποῖο προέρχονται- ἔχουν καί διαφορετικά χαρακτηριστικά.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΓΚΕΦΑΛΙΔΑ

Αν οἱ ζαλάδες ἐδηλώνονται μέ ἀδυναμία τῆς ἰσορροπίας καί τῆς στάσης, ἰδιαίτερα ὅταν ὁ ἀσθενής στέκεται ὀρθος καί ἔχει κλειστά μάτια, τότε τό πρόβλημα προέρχεται ἀπό τήν παρεγκεφαλίδα καί μπορεῖ νά ὑποδηλώνει σοβαρή -ἀλλά θεραπεύ-

σιμη- διαταραχή, πού χρειάζεται ἄμεση φαρμακευτική ἀγωγή. Σέ αὐτές τίς περιπτώσεις ὁ ἄρρωστος ἔχει τήν τάση νά πέφτει πρὸς τή μιά ἢ τήν ἄλλη μεριά, καθώς αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τό μέρος τῆς παρεγκεφαλίδας πού ἔχει τό πρόβλημα. Συνήθως, ὅσοι ἔχουν ζαλάδες, πού προκαλοῦνται ἀπό τήν παρεγκεφαλίδα προσπαθοῦν νά περπατοῦν μέ ἀνοιχτά τά πόδια, προκειμένου νά ἔχουν καλύτερη ἰσορροπία καί νά αἰσθάνονται μεγαλύτερη ἀσφάλεια. Ἡ ὄραση, στίς ζαλάδες πού προέρχονται ἀπό τήν παρεγκεφαλίδα, παίζει μεγάλο ρόλο γιά τήν ἰσορροπία, γιατί μέ τήν ὄραση ὁ ἀσθενής ἀποκτᾶ μιά σαφέστερη αἴσθηση τοῦ χώρου ὅπου κινεῖται καί μπορεῖ νά κάνει ἀντισταθμιστικές κινήσεις, ὥστε νά μπορεῖ νά στέκεται ὀρθος. Ὅσο ἔχει τά μάτια του ἀνοιχτά κάποιος πού πάσχει ἀπό αὐτό τό εἶδος τῆς ζάλης, μπορεῖ νά ἐστιάζει στά ἀντικείμενα γύρω του καί νά μὴν πέφτει. Ἀντίθετα, ὅταν κλείνει τά μάτια, ἔχει τήν τάση νά χάνει τήν ἰσορροπία καί νά πέφτει πρὸς τή μιά ἢ τήν ἄλλη πλευρά.

ΑΝ ΕΜΦΑΝΙΣΘΟΥΝ ἸΛΙΓΓΟΙ

Οἱ ἱλιγγοί εἶναι ἓνα εἶδος ζάλης πού “κάνει τά πράγματα νά περιστρέφονται καί νά κινοῦνται” γύρω ἀπό τόν ἀσθενή καί ἐμφανίζονται τίς νυχτερινές ὥρες. Τίς περισσότερες φορές, ὅσοι ἀντιμετωπίζουν τό συγκεκριμένο πρόβλημα, βρῖσκουν μιά θέση τοῦ κεφαλοῦ στήν ὁποία νοιώθουν ὅτι τά πράγματα παύουν νά γυρίζουν καί μέ αὐτόν τόν τρόπο σταματᾶει προσωρινά τό πρόβλημα. Ἀντίθετα, ἂν ὁ ἄρρωστος μετακινήσει τό κεφάλι του, ὁ ἱλιγγος ξαναρχίζει. Ἄλλα συμπτώματα πού συνοδεύουν τόν ἱλιγγο εἶναι

οί έμετοί από τήν παρατεταμένη δράση τών συμπτωμάτων. Πηγή τοῦ προβλήματος, ὁ λαβύρινθος, πού σέ περίπτωση διαταραχῆς γίνεται ἡ αἰτία ἐμφάνισης τών ἰλίγγων. Μπορεῖ νά ὑποδηλώνει σοβαρό πρόβλημα ὑγείας, πού ὁμως θεραπεύεται μέ τήν κατάλληλη ἀγωγή.

ΟΤΑΝ ΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Τά προβλήματα τῆς ὄρασης μποροῦν νά προκαλέσουν ζάλη, πού περιγράφεται σάν αἴσθησις κακῆς ἀντίληψης τοῦ χώρου πού μᾶς περιβάλλει. Συμβαίνει συνήθως ὅταν κουράζουμε τά μάτια μας, ἐστιάζοντας σέ ἕνα συγκεκριμένο σημεῖο (π.χ. στήν ὀθόνη τοῦ ὑπολογιστή ἢ σέ ἕνα βιβλίο), ὅποτε ἀδυνατοῦν νά προσαρμοστοῦν σέ μακρινότερες ἢ κοντινότερες ἀποστάσεις, μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργεῖται τό αἶσθημα τῆς κακῆς σχέσης μέ τό περιβάλλον καί μέ τά πράγματα πού βρῖσκονται στό χώρο. Αὐτή ἡ ζάλη μπορεῖ νά ὑποδηλώνει -ἐκτός ἀπό κούραση- καί κάποια διαταραχή τῆς ὄρασης· γι' αὐτό, σέ αὐτές τίς περιπτώσεις, πρῶτο μέλημα τοῦ ἀσθενοῦς πρέπει νά εἶναι ἡ ἐπίσκεψή του στόν ὀφθαλμίατρο.

ΖΑΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΧΕΝΙΚΟ

Ζάλη μπορεῖ νά προκληθεῖ ὅταν ὁ ἐγκέφαλος δέν αἱματώνεται καλά. Αὐτό συμβαίνει ὅταν τά ἀγγεῖα πού περνᾶνε ἀπό τόν αὐχένα πρὸς τόν ἐγκέφαλο δέν ὀλοκληρώνουν τήν ἀποστολή τους. Ἡ πίεσις στά ἀγγεῖα ὀφείλεται συνήθως στή συσώρευση ἀλάτων στήν περιοχή τοῦ αὐχένα. Ὅταν ὁ αὐχένας ἔχει ὑποστῆ κάποια βλάβη, μπορεῖ νά πιέξει τά ἀγγεῖα αὐτά, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν πηγαινέι ἀρκετό αἷμα στόν ἐγκέφαλο καί νά δημιουργεῖται ἔτσι τό αἶσθημα τῆς ζαλάδας. Σέ αὐτές τίς περιπτώσεις τό πρόβλημα μπορεῖ νά σταματήσει μέ τήν κίνηση τοῦ κεφαλοῦ, γεγονός πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά μὴν πιέζονται σέ συγκεκριμένες θέσεις τά ἀγγεῖα καί νά αἱματώνεται καλύτερα ὁ ἐγκέφαλος.

ΟΙ ΣΥΝΗΘΕΣΤΕΡΕΣ ΑΙΤΙΕΣ

Η ζάλη ἀπό τό ἀνώτερο πεπτικό σύστημα παρουσιάζεται ὅταν ὑπάρχει μία διαταραχή, ἕνας ἐρεθισμός τοῦ στομάχου -εἴτε ἀπό τροφές εἴτε ἀπό ἰοῦς-, πού προκαλεῖ ναυτία καί συνοδεύεται ἀπό ζαλάδες. Ὅταν κάποιος ἔχει ὀρθοστατική ὑπόταση, παρουσιάζει τό ἐξῆς σύμπτωμα: ὅταν εἶναι καθιστός καί προσπαθεῖ νά σηκωθεῖ ἀπτόμα, νοιώθει νά ζαλίζεται. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, τά ἄτομα πού ἔχουν ὑπογλυκαιμία, ὅταν πέφτει τό σάκχαρό τους, νοιώθουν “κρῦο ἰδρώτα” καί ζάλη, πού φτάνει ἀκόμα καί στή λιποθυμία. Οἱ ἀρρυθμίες σέ μερικές περιπτώσεις μποροῦν ἐπίσης νά προκαλέσουν ζαλάδες.

Ὅταν ὁ ἀσθενής ἔχει τήν αἴσθησις ὅτι πετάει, δέν ἔχει καλή ἐπαφή μέ τό ἔδαφος, νοιώθει σάν νά πατάει πάνω σέ βαμβάκι, τότε ἔχει ζαλάδες πού ὀφείλονται σέ ἕνα συγκεκριμένο τύπο ἀναμίας. Πρόκειται ὁμως γιά μία περίπτωση σπάνια, πού χρειάζεται φαρμακευτική ἀγωγή.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΑΝ ΖΑΛΙΖΕΣΘΕ

Οταν ἐμφανίζεται μία ζάλη πού δέν εἶναι ἔντονη καί ἐμφανίζεται περιστασιακά, δέν χρειάζεται νά ἀνησυχήσετε, γιατί συνήθως αὐτά τά φαινόμενα εἶναι παροδικά. Θά πρέπει ἀπλῶς τῆ στιγμῆ τῆς κρίσις νά ἠρεμήσετε καί νά μείνετε ἀκίνητοι ἢ ξαπλωμένοι, μέχρι νά αισθανθεῖτε καλύτερα. Ἄν μετακινήθετε τήν ὥρα πού ζαλίζεστε, ρισκάρете νά χάσετε τήν ἰσοροπία σας καί νά τραυματιστεῖτε. Κάθε ἄτομο μπορεῖ νά παρατηρεῖ τό σῶμα του καί νά ἐμπιστευτεῖται τό ἐνστικτό του, ὅποτε κάποιος πού κατανοεῖ τά μηνύματα πού στέλνει ὁ ὀργανισμός του θά καταλάβει ἂν μία ζάλη εἶναι σοβαρή ἢ ὄχι, ἐξηγοῦν οἱ εἰδικοί. Ἄν τά συμπτώματα συνεχίσουν νά σᾶς ἐνοχλοῦν, καλό θά εἶναι νά ἐπισκεφθεῖτε τό γιαιτρό σας. Συνήθως, ὅσοι πάσχουν ἀπό ζαλάδες καί γνωρίζουν τό πρόβλημά τους ξέρουν ὡς ἕνα βαθμό καί πῶς νά τό ἀντιμετωπίζουν. Γιά παράδειγμα, τά ἄτομα πού ἔχουν ὑπογλυκαι-

μία ή ορθοστατική ύπταση τις περισσότερες φορές μπορούν να αντιμετωπίσουν τις ζαλάδες τους πολύ πρακτικά, έχοντας οι μὲν πάντα μαζί τους μιά καρμέλα π.χ. και οι δὲ κἀνοντες ἄργες και ἥπιες κινήσεις ὅταν σηκώνονται, ὥστε να μὴ ζαλιστοῦν.

ΠΟΤΕ ΜΙΑ ΖΑΛΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΗ;

Σέ γενικές γραμμές θά πρέπει να ἐπισκέπτεστε τὸ γιατρὸ σας σὲ ὄλες τις περιπτώσεις πού νοιώθετε ζάλη. Θά πρέπει ὁμως να σπεύσετε ἂν διαπιστώσετε μιά ξαφνική ἀλλαγὴ στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιλαμβάνεστε τὸ περιβάλλον σας. Ὅταν δηλαδή δὲν ἀντιλαμβάνεστε καλὰ τὰ πράγματα πού σᾶς περιβάλλουν και ἀρχίζετε να τὰ βλέπετε διπλά ἢ νοιώθετε ὅτι δὲν μπορείτε να σταθεῖτε ὀρθοί και ἔχετε ἔντονο πονοκέφαλο. Ἀκόμα και ἂν μετὰ ἀπὸ ἓνα δεκάλεπτο ἡ ζάλη περάσει, θά πρέπει ὁποσδήποτε να πάτε στὸ γιατρὸ, γιὰ να ἐντοπίσει τὴν αἰτία τοῦ προβλήματος και να σᾶς χορηγήσει τὰ φάρμακα πού χρειάζεστε. Μία ἄλλη περίπτωση πού πρέπει να σᾶς ἀνησυχήσει εἶναι ὅταν ἡ ζάλη συνοδεύεται ἀπὸ παρατεταμένους ἔμετους, πού μπορούν να προκαλέσουν ἀφυδάτωση στὸν ὄργανισμό.

ΜΙΑ ΝΟΣΟΣ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

Πολύ συχνὰ ἀκοῦμε -εἰδικὰ ἀπὸ γυναικες- τὴν ἔκφραση “σήμερα δὲν εἶναι καλὰ, ἔχω μιά ζαλάδα, χρειάζομαι ξεκούραση”. Σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα μίας ἔρευνας πού ἔχει διεξαχθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τούς συνεργάτες του ὁ Γιώργος Ναοῦμ, διευθυντὴς τοῦ Παθολογικοῦ Τμήματος τῆς Κεντρικῆς Κλινικῆς Ἀθηνῶν -και τὰ ὁποῖα θά ἀνακοινωθοῦν ἐπίσημως σύντομα-, “ὑπάρχει ἓνα σύνολο συμπτωμάτων πού περιγράφεται ἀπὸ τούς ἀσθενεῖς ὡς ζάλη και ταλαιπωρεῖ πολύ κόσμο, οἱ ὁποῖες ἐκ φύσεως παρουσιάζουν μεγαλύτερες ὁρμονικές διακυμάνσεις. Τὰ συμπτώματα αὐτὰ μεταξύ ἄλλων εἶναι: κεφαλαλγία (ἀπὸ ἡμικρανία ἢ ἀπλό

πονοκέφαλο), αἶσθημα δύσπνοιας στὸ στήθος, αἶσθημα ταχυκαρδιῶν, περιεργος πόνος στὴν πλάτη, βάρος στο κεφάλι ὡς να εἶναι καιεῖς μεθυσμένος, κόμπος ἢ πνίξιμο στὸ ὕψος τῆς σφαγῆς (τὸ σημεῖο χαμηλὰ στὸ λαιμὸ πού βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ λάρυγγα και πάνω ἀπὸ τὸ στέρνο), αἶσθημα ἀδυναμίας και ἀδικαιολόγητης ἀτονίας, πού δὲν συνδυάζεται μὲ κούραση ἢ καταπόνηση τοῦ ὄργανισμοῦ, και βάρος στὰ πόδια, τόσο ὥστε ὁ ἀσθενὴς να νοιώθει ὅτι δὲν μπορεῖ να ἀνέβει οὔτε μιά μικρὴ σκάλα. “Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἓνα σύνδρομο πού ἀκόμα δὲν ἔχει ἀποκτήσει ὄνομα, τὸ μελετᾶμε ἐδῶ και δέκα-δώδεκα χρόνια, και πλέον ἡ διάγνωση εἶναι ἄμεση, ἐνῶ ἡ θεραπεία πιά εἶναι θεαματική. Ἡ ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς μελέτης σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο θά γίνει τὸν ἐπόμενο χρόνο και θά ἀνοίξει νέους δρόμους γιὰ τὴ διάγνωση και τὴ θεραπεία αὐτῆς τῆς κατηγορίας τῶν ἀσθενῶν”. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτῆς τῆς ζαλάδας, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τούς ἀνθρώπους πού πάσχουν ἀπὸ τὰ συμπτώματα αὐτὰ, εἶναι μιά δυσανεξία τοῦ ἀτόμου πρὸς καταστάσεις οἱ ὁποῖες ὑπὸ ἄλλες συνθήκες εἶναι φυσιολογικές και ἀντιμετωπίζονται μὲ εὐκολία. Εἶναι τέτοια ἡ κατάσταση πού βιώνει ὁ ἀσθενὴς, πού δὲν μπορεῖ να ἀνεχθεῖ ἐξωγενῆ ἐρεθίσματα. Νοιώθει δυσβάσταχτη τὴν πίεση ἀπὸ τὸ ἐργαστηριακὸ ἢ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, ἀντιδρᾶ παρορμητικά και βίαια σὲ συνηθισμένα ἐρεθίσματα ἢ σὲ ἀπαιτήσεις πού κανονικά τις ἔφερνε εἰς πέρας εὐχάριστα. Τὸ ἴδιο ἄτομο μπορεῖ σὲ ἄλλες στιγμές να ἀντιμετωπίσει πολὺ μεγαλύτερα προβλήματα χωρίς δυσκολία, ἀλλὰ τις δεδομένες στιγμές πού ἐκδηλώνεται αὐτὸ τὸ σύνδρομο -τὸ ὁποῖο περιγράφεται ὡς ζάλη- νοιώθει ἀδύναμο να κάνει ἢ να ἀνεχθεῖ ὅτιδήποτε. Ἡ συγκεκριμένη μελέτη ἐκτιμᾶται ὅτι θά ἀντιμετωπίσει τὸ 90% τῶν περιπτώσεων ἀσθενῶν πού ἐπικαλοῦνται ζαλάδες και καταφεύγουν σὲ γιατροὺς.

*Ἄρθρο τῆς Ντίνας Πετροπούλου
Περιοδικὸ vita τ.49*

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

*Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...*

Η παρασκευή ἀλλά καί ἡ χρήση τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τόν Θεό, εἰς τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό τρόπο, πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι. Μέ τά καλύτερα ὑλικά, μέ προσευχή καί προσοχή, ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΡΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορείτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391

(9.00-2.00 τό πρωῖ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ἐπίσκοπος Σαγγῆς
καί Σάν Φρανσίσκο

Ὁ θαυματουργός

Ὅσοι δέν ἔχετε διαβάσει ἀκόμα τή βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξιμοβιτς σᾶς προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα νά τήν ἀναζητήσετε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα γιά νά γνωρίσετε τή μεγάλη μορφή ἑνός νέου Ἁγίου τῶν καιρῶν μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο θά μαγνητίζει τίς ψυχές ὄλων σας, ἀλλά καί θά γίνει ὁ ἀγαπημένος προστάτης Ἅγιος τῆς οἰκογενείας σας.

Κεντρική Διάθεση:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)
ISBN 960-88314-0-7

Θά τό βρεῖτε στά βιβλιοπωλεῖα:

ΑΘΗΝΩΝ:

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσάνιου 2, Ἀθήνα
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Ἀθήνα
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερανίου 20 Ἀθήνα
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλῆς 36, Ἀθήνα
ΑΣΤΗΡ, Λυκούργου 10, Ἀθήνα
ΖΟΥΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, Ἁγ. Ἀποστόλων 5, Κυψέλη
ΓΕΧΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Θέμιδος 4, Μαρούσι
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, Ἐφέσσου 24, Ν. Σμύρνη

ΕΠΑΡΧΙΑΣ:

ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Ἁγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη
ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασακιάκη 9, Θεσ/νίκη
ΛΥΔΙΑ, Καμβουνίων 1, Θεσ/νίκη
ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ, Δημ. Ὑψηλάντου 53Α, Πάτρα
ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν.ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἄρτα
ΜΑΡΤΥΡΙΑ, Πλ. Εισοδίων, Χανιά Κρήτης
ΤΟ ΦΩΣ, Ἀρλιώτη 27, Κέρκυρα
ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα
ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡ. Μητρ.ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ, 25ης Μαρτίου 57, Ναύπλιο
ΓΡΑΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μητρ. Βαρνάβα 10, Κατερίνη
ΑΘΩΣ, Σέρρες

**Ἐπιστολές πού μᾶς ἔστειλαν γιά τήν ἔκδοση τῆς Μονῆς μας
“Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”**
.....

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ & ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

Ἐλαβα μέ πολύ χαρά τό προσφάτως ἔκδοθέν βιβλίον σχετικά μέ τόν θαυμαστό βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, τό ὁποῖο ἐξέδωσε ἡ Ἱερά σας Μονή καί μοῦ ἀποστείλατε.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας γιά τήν καλοσύνη σας καί σᾶς ἐκφράζω τά θεοῦ μου συγχαρητήρια γιά τήν πρωτοβουλία σας νά κάνετε γνωστό στό εὐσεβές ἀναγνωστικό κοινό μία σύγχρονη ἀγιασμένη μορφή τῆς Ἐκκλησίας μας καί τοῦτο πρὸς δόξαν τοῦ Παναγιῶν Θεοῦ καί τῆς πεφιλημένης Ὁρθοδοξίας μας.

Εὐχομαι ὁ Θεός διά τῶν πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Νεκταρίου καί Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, τῶν θαυματουργῶν, νά χαρίζει πλούσια τίς εὐλογίες Του σέ σᾶς καί τήν εὐλογημένη ἀδελφότητα πού σᾶς περιβάλλει, ἐπιδαφιλεύοντάς σας ὑγεία, ἔτη πολλὰ καί τήν τελείωση τοῦ μοναστικοῦ σας σκοποῦ.

Μετ' εὐχῶν ἐν Κυρίῳ καί τιμῆς
† Ο ΒΕΡΟΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

Ὁσιολογιωπάτη!

Μετά χαρᾶς ἐλάβομεν τόν σπουδαῖον τόμον τόν περιέχοντα τήν βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς καί θεομύθια. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Εἶναι ὄντως θεία εὐλογία τό ὅτι καί εἰς τάς ἡμέρας μας δέν ἔπαυσαν νά ὑπάρχουν μεγάλες πνευματικές καί χριστιανικές μορφές, ὅπως εἶναι ἡ πραγματικῶς θαυμαστή μορφή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐπευχόμεθα πάντοτε πλουσίαν τήν κατ' ἄμφω θεῖαν ἐνίσχυση πρὸς ὑμᾶς καί πρὸς τήν περί ὑμᾶς Ἀδελφότητα, ὥστε νά συνεχίζετε τό θεάρεστον ἔργον Σας, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ἔπαινον τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Μετ' εὐχῶν
† Ο ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἁγαπητή μου ἁγία ἡγουμένη,

Μέ πολλή χαρά ἔλαβα τόν ἐξαρετικόν τόμον ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ, ἐκδόσεων τῆς Μονῆς σας, πού εἶχατε τήν καλωσύνην νά μοῦ στείλετε καί εὐχαριστῶ θεομῶς.

Εὐχομαι ὀλόψυχα νά γειμίσουμε, μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, αὐτή τήν ἀριότητα πού πλημμυρίζει τόν ἄνθρωπο καί διαχέεται παντοῦ, ὅπως σοφά ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς. Συγχαρητήρια γιά τήν ἔκδοση. Τίς εὐχές καί τήν ἀγάπη μου στίς ἀδελφές.

Μετ' εὐχῶν καί ἀγάπης Χριστοῦ
† Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΒΑΡΝΑΒΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ & ΑΙΓΙΝΗΣ

Ἁγία Ἡγουμένη,

Ἐλάβομεν μετά πολλῆς χαρᾶς καί συγρινήσεως τό βιβλίον πού ἐξέδωσε ἡ καθ' ὑμᾶς ἱερά καί σεβασμία Μονή ὑπὸ τόν τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί ἐκ μέσης καρδίας συγχαίρομεν καί εὐχαριστοῦμεν διά τήν τοιαύτην εὐλογημένη πνευματικήν παραγωγὴν καί προσφορὰν.

Ὅντως μία σύγχρονη ὀσιακή μορφή ἀποτελεῖ μεγίστη εὐλογία, ὅταν μάλιστα τό ἅγιον λείψανό Του εὐρίσκεται ἄφθαρτον καί “διαλαλεῖ τοῖς πᾶσι ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς” τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ!

Πατρικῶς εὐχόμεθα ὑγείαν κατ' ἄμφω, τήν ἐξ ὕψους δύναμιν εἰς τά μοναχικά παλαιόματα εἰς ὑμᾶς καί εἰς τήν τιμίαν συνοδείαν, ὡς καί εὐλογημένος ἑορτάς καί ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν,

Μετ' εὐχῶν καί ἀγάπης ἐν Κυρίῳ,
† Ο ΥΔΡΑΣ ΕΦΡΑΙΜ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διά τήν προσφορὰν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς συγχαίρων ὑμᾶς ὀλοψύχως.

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΥΤΙΑΛΗΝΗΣ

Ὁσία ἡγουμένη,

Ἐλάβομεν τό εὐγενῶς ἀποσταλέν ἡμῖν βιβλίον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί σᾶς εὐχαριστοῦμεν θεομῶς.

Σᾶς συγχαίρομεν διά τήν ἔκδοσιν καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν.

† Ο ΜΥΤΙΑΛΗΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Πανήγυρις Ἁγίου ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Σάββατο 27 Αὐγούστου

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, στίς
27 Αὐγούστου, ἡμέρα ΣΑΒΒΤΟ
ἡ Ἱερά Μονή μας, πανηγυρίζει τόν δεύ-
τερο προστάτη ἅγιο της, τόν Ἅγιο
Φανούριο τόν θαυματουργό.

Σᾶς προσκαλοῦμε γιά νά τιμήσουμε
ὄλοι μαζί τόν μεγαλομάρτυρα καί θαυ-
ματουργό ΑΓΙΟ ΦΑΝΟΥΡΙΟ.

Τό πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως
ἔχει ὡς ἑξῆς:

Παρασκευή 26 Αὐγούστου:	7.00 μ.μ. Πανηγυρικός Ἑσπερινός
Σάββατο 27 Αὐγούστου:	7.30 π.μ. Ὅρθρος καί πανηγυρική
Θεία Λειτουργία.
	11.00 π.μ. Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς
Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.
Σάββατο 27 Αὐγούστου:	7.00 μ.μ. Ἱερά Παράκληση τοῦ
ἁγίου Φανουρίου καί θά
διαβαστοῦν οἱ φανουρόπιττες.
- ἀπόγευμα

**Μετά τό τέλος ἀπό κάθε ἱερή Ἀκολουθία θά διαβάξονται
ὅπως πάντα οἱ φανουρόπιττες τῶν πιστῶν.**